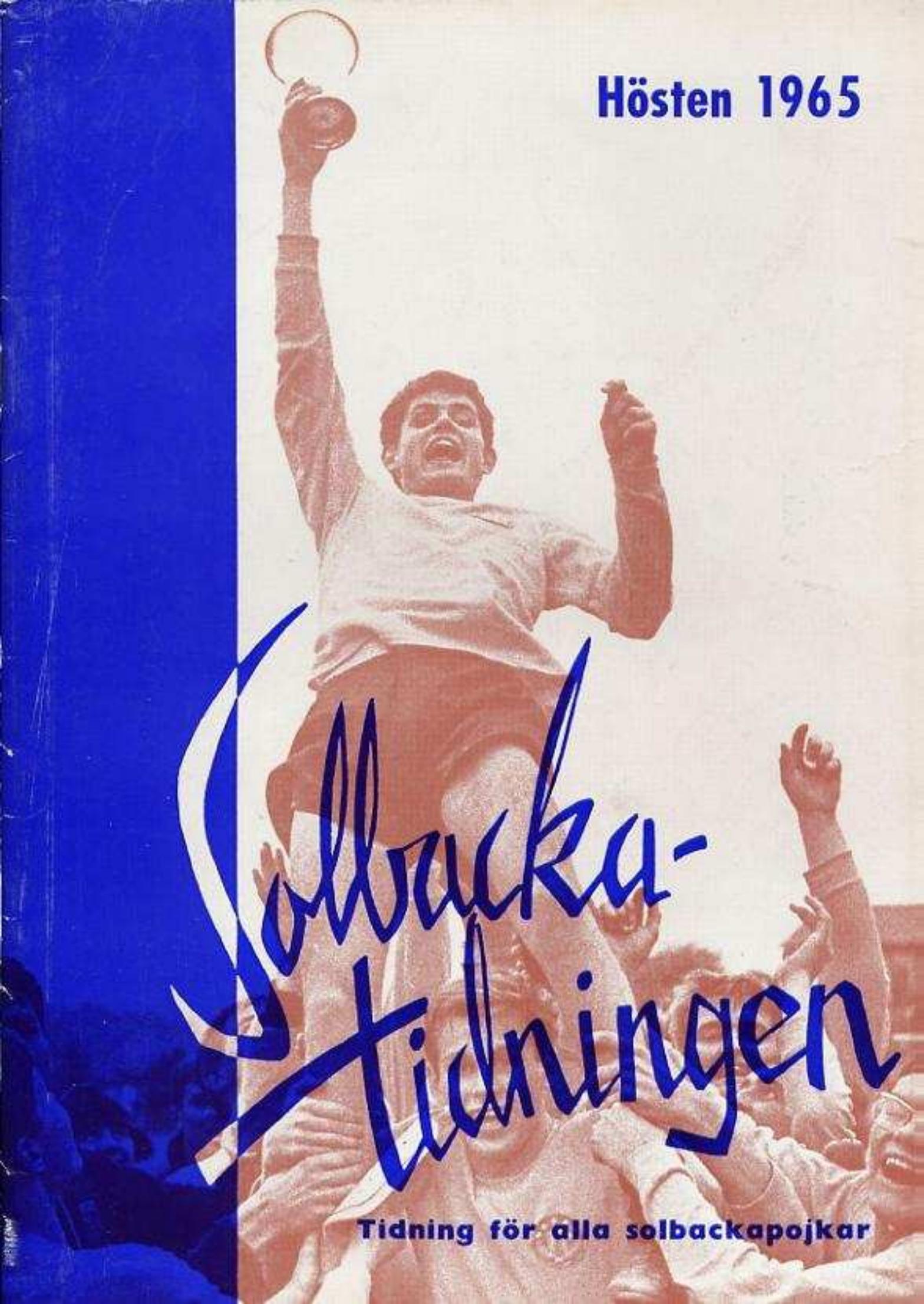

Hösten 1965

Solbacka-
tidningen

Tidning för alla solbackapojkar

Hitt hämt sett

Vill ni ha en matta? Vänd er då till HAKAN VICTORIN i Göteborg. Han säljer gärna en till er.

Göteborgare har också JAN LUNDBERG (Boxarn) blivit. Hustru Aileen födde honom en son i januari.

På vålunderrättat håll; PER ÅKERBERG är snart professor! I alla fall är han medicinare!

ÖRJAN LINDQVIST har blivit hallänning. Han bor i Kungsbacka, men han säljer Volvobussar i Göteborg.

NALLE WAHLSTRÖM finner man också i Göteborg. Han är gift och har en son.

LENNART GUSTAFSSON gifte sig med en norrländska och blev kammarskrivare i Göteborg.

Nu är det inte långt kvar till MARTIN GRAFS fil. kand. Han bebor fortfarande en båt i Götet. LEIF PHILIPSSON är också snart klar med en fil. kand. Han har sysslat med högre psykologisk forskning också.

JAN HALLINGER, gift och har två söner, är försäljningschef för ett engelskt bolag i Göteborg.

Storseglare är ULF DANIELSSON, egentligen juvelerare från Jönköping. Han representerade framgångsrikt Vätternmetropolen i internationella folkbåtkappseglingar i Göteborg för en tid sedan. Christer Ahlén ägde båten, och Ulf var endast en poäng från segern. Duktigt!

LARS GÖRAN PERSSON, som tog studenten i våras, tjänar kung och fosterland på AI i feskastaden (Göteborg). Hans äldre bror JAN säljer VW i Uppsala, där han är disponent i Perssons bilfirma. Han har gift sig och är pappa till två små.

Variierande resultat vid universitetet i Göteborg när GÖ-

RAN SJÖBERG, som studerar eller ur egen fatatur »slöläser», psykologi.

Förlofad, förlåt förlovad, är BENGT PALMBLAD sedan ett år. Han gör också det göteborgska universitetet den äran. Med studier i praktisk filosofi.

KJELL HANSSON skall bli arkitekt. Pluggar på Chalmers.

Kustartilleriet har en aspirantskola i Göteborg. Den inhyser bland annat vpl. HANS DELLNER och THOMAS WIDEGREN.

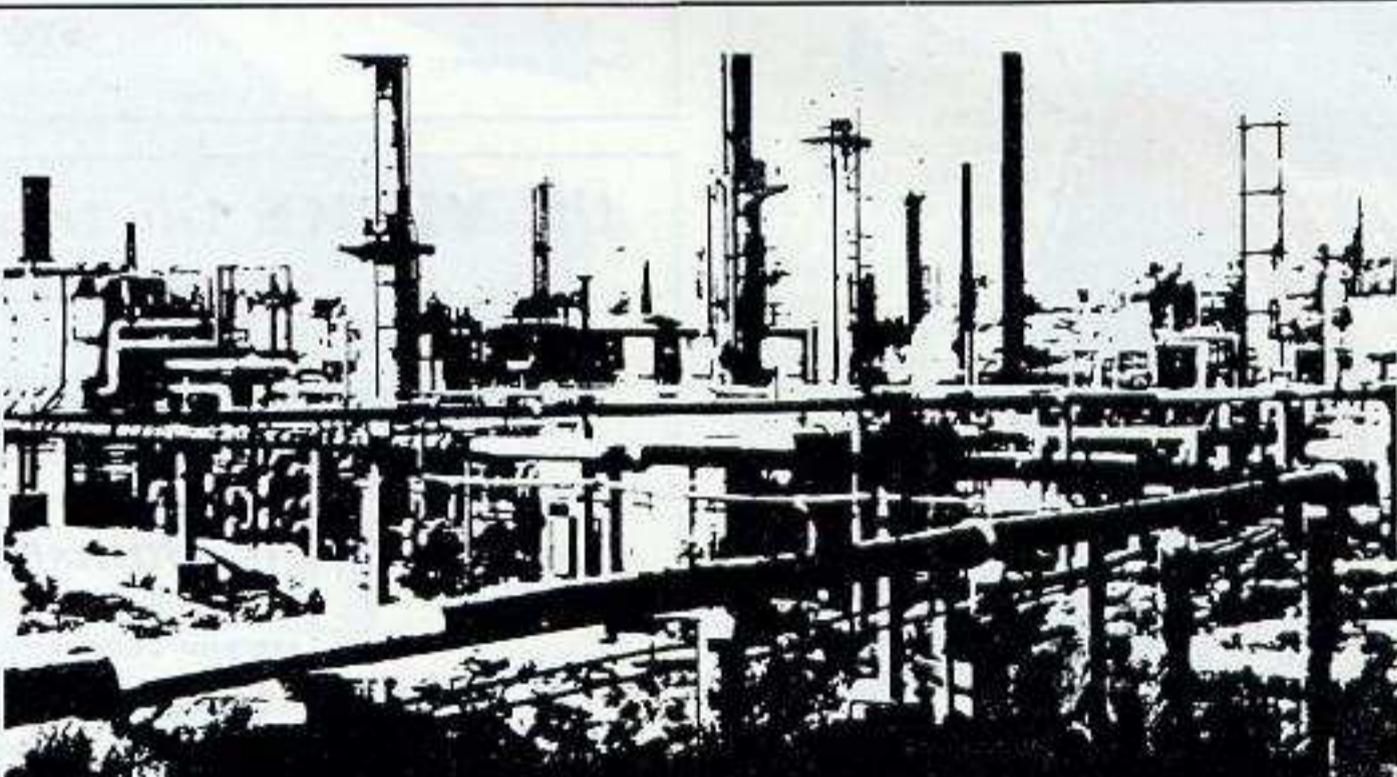
Paris får också sin beskärda del av gamla backenpojkar. GUNNAR EKDAHL studerar nämligen numera på Sorbonne, glädjestadens universitet.

LENNART KÄLLGREN (Biffen), före detta stomme i Solbackas orkester Cellar Bop Jazz Band, där han spelade saxofon med legendarisk ton, är numera skeppsmäklare i Göteborg. Hans fru heter Sigrid, och hon nedkom med en son i oktober.

GÖRAN BERGSTRÖM heter en teknolog, som har en son vid namn Patrik.

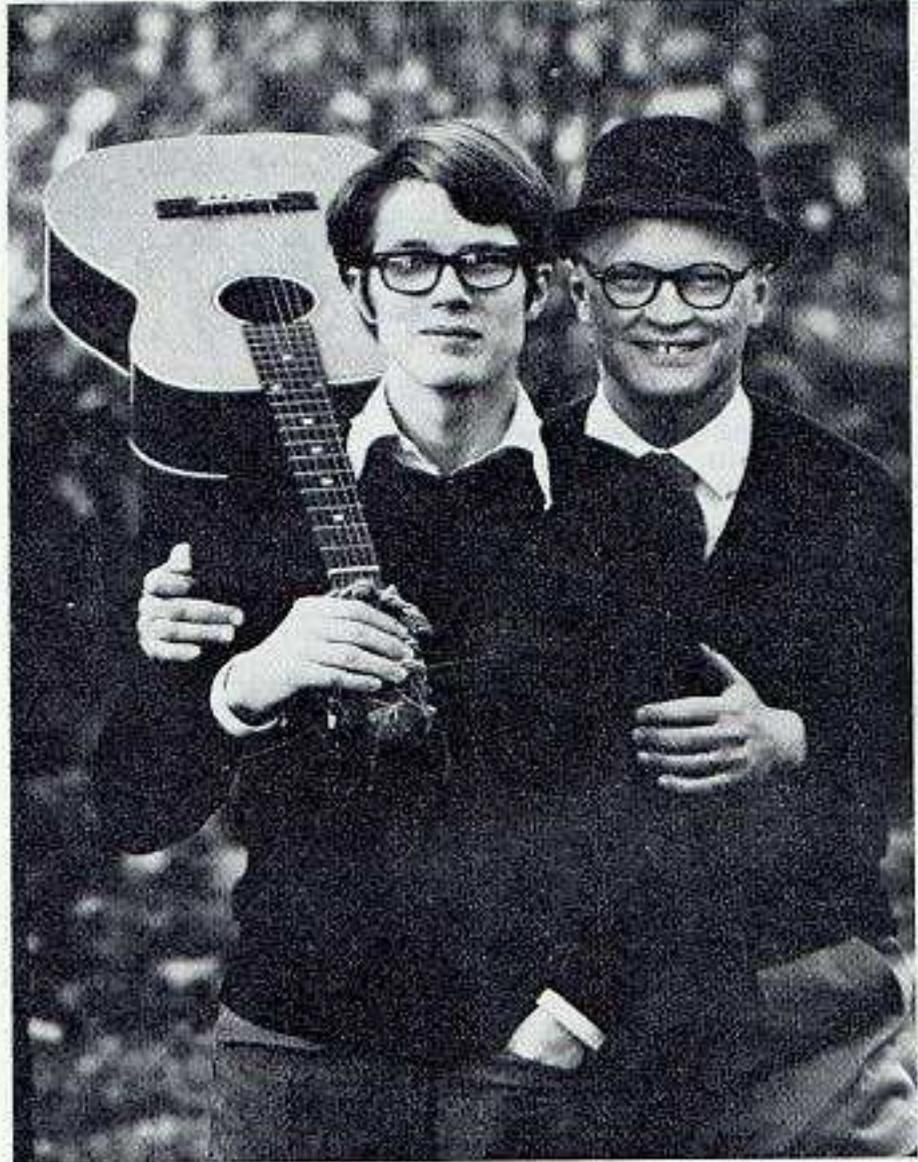
Dr. GUNNAR WALLGREN är alltså juniordelaget i GKSS.

Bröllop den 15 januari 1966 blir det för ekonomistuderanden CHRISTER ALMQUIST. Gun Byfors heter den lyckliga.

NYNÄS för allt i olja
A.B. NYNÄS-PETROLEUM
— ett Johnson-företag

KÄND SON MED FAR

Men vad nu då? Povel Ramel i Solbackatidningen. Jaha, det beror förstås på att han har en så berömd son. Som har varit med i TV och allt. Michael heter han, och skall väl ta realen vad det lider. Men allt det här vet naturligtvis redan den flinke läsaren. Han såg förstås programmet med Michael och popbandet The Mufflers i Solbackajacka. Det såg väl trevligt ut. Det ryktas att Povel fick mycket beröm efter programmet — för att hans son kunde skriva så fin musik till pappas text, eller var det text till pappas musik? I alla fall Michael, grattis till en sådan pappa — som är så förständig att han placerat sin son på Solbacka.

Det är Röster i Radio som varit vänlig och ställt bilden till förfogande.

CHRISTER HOLM säljer vackra tyger till »klädmakarna». Naturligtvis tillbaka i kära Göteborg.

Overseas information om renhudar, med vackra flickor, kan man få av **SVEN LIDBECK**, som säljer renhudar till USA. Informationskriften som tidningen förfogar över, berättar att efter den stora oktoberlakten, kan amerikanerna pryda sina hem med vackra rendjurs-
hudar.

Audelningschef på Tempo i Falun och nygift är **ANDERS ALBANUS**.

Nerikes Allehanda i Örebro är den nya arbetsplatsen för **STIG ENGZELL**, originellt nog både ogift och barnlös. Träffas per telefon 919/11 59 67.

På radiokusets informations-
avdelning basar **GUNNAR**

DIAMANT, som kommer från Norrköpings Tidningar. Han möblerar just villa i Bollmora.

VIGDA

Lars-Erik Nilsson
Beatrice P:dotter Mark
Göteborg Billdal
Örgryte g:a kyrka 30 sept. 1965

Bengt Schalin
Ulla Andréasson
Göteborg 5/3 1965

Jan Fagræus
Madeleine Sjölin
Stockholm 7 maj 1965

Fredrik Hultbom
Gunilla Löf
Norrköping 26 maj 1965

Jonas Wikén
Monica Malmström
Nyköping 5 juni 1965

Carl-Olof Sahlin
Ingegerd Eriksson
Stockholm Kalmar
Kalmar 14 aug. 1965

forts. å sid. 35

PROMINENT BESÖK

Höstterminens mest minnesvärda föreläsning hölls en lördagseftermiddag under idrotten av ingen mindre än svenska fotbollslandslagets livmedikus Sten Otto »Battis» Liljedahl, som minsann förstod sig på att hålla ett fängslande och intressant föredrag blandat med små humoristiska inslag. Det rörde sig om idrott, kroppsfunktioner, kondition m. m.

Fotbollen utgjorde helt givet tyngden i föreläsningen, kanske som följd av de två filmer från VM i Sverige som visades. Dessutom testade docenten en solbackagosse på testcykel, och resultatet blev mycket positivt. (Det bör kanske nämnas att det var skolans i särklass bäst trimmade som ställde upp).

Härpå släpade man upp ett nikotinvrak, och se, docenten fick honom att känna sig gammal, genom att räkna ut att hans kondition bättre hörde hemma på far.

Lite frågor om snus, rök, idrott m. m. gav föreläsningen en fin slutvinjett, och samtliga torde ha uppskattat denne »gamlings» besök, åtminstone att döma efter de applåder som följde då Rektor avtackade.

Vi lyssnar gärna på »Battis» igen om han skulle ha lust att föreläsa, och liknande sammankomster överhuvudtaget är hjärtligt välkomna.

Glasögon Kontaktlinser

Leg. Optiker

Carl-Otto Ahlström

ODENGATAN 23

Vid Birger Jarlsgatan

STOCKHOLM

Telefon 21 88 10

Prenumeration 5 år kr. 50:—
Lösnummerpris kr. 6:—

Medlemmar i
Föreningen Solbackapojkarna
erhåller tidningen utan kostnad

Redaktion: Stig Engzell, Rådmanngatan 5, Örebro, Gunnar Diamant,
Stockholm, Gunnar Schramm, Göteborg

Lokalredaktion vid Solbacka: Per Magnus Ihse, Hans Hermanson

Ansvarig utgivare: Stig Engzell

Ekonomi, annonser, distribution:
Ulf Peyron, Lidingö, Hans Norrman, Solbacka

Tidningens adresser: c/o Peyron, Kottlavägen 66, Lidingö, tel. 08 66 31 75
eller Solbacka läroverk, Stjärnhov, tel. 0158/410 23

Tidningen utkommer med ett
nummer pr termin

Postgiro: 46 29 45 · Lidingö

Annonsprislista på begäran

Tryckt 1965 hos
Tryckcentralen, Hälsingborg

TACK

till alla annonsörer och prenumeranter, som så välvilligt bidrar till tidningens tillkomst, skulle vi egentligen vilja framföra personligen till var och en. Dessa rader får emellertid av praktiska skäl utgöra en ersättning som i någon ringa mån kanske kan visa vår uppskattning. Anslutningen har varit lika stor som välviljan. Flera hundra prenumeranter, de flesta »specialprenumeranter» och ett stort antal annonsörer bland föräldrar och andra stöder aktivt och frikostigt tidningens syften. Det behövs också ty vi anser oss ingalunda ha nått målet än. Vi vill göra mycket mer av tidningen, inte bara förmedla intryck och kontakter mellan solbackapojkar av alla årgångar utan även aktivt och i föreningens hägn på alla sätt stödja skolan och dess syften. Vi vill stimulera och aktivisera våra unga kamrater som har litterära, konstnärliga, tekniska och andra intressen genom tävlingar av olika slag — en del av ganska kvalificerat slag, där vi för särskilt förnämliga bidrag också vill ge värdefulla priser som kan sporra till ytterligare prestationer.

Mycket annat står också på vår planeringslista, t. ex. ekonomiska möjligheter att höja tidningens typografiska standard ytterligare, färgbilder, tilltalande layouter, kvalificerade artiklar o. s. v.

Allt är emellertid en ekonomisk fråga. Redan nu kostar tidningen cirka 25.000:— kronor per år att framställa, en ganska stor summa att få in enbart genom frivilliga bidrag. Utgifterna är många, framför allt för tryckningen, som vi vill försöka hålla på hög nivå och också tror att vi lyckas ganska bra med, främst genom att vi haft turen att få anlita ett kvalificerat tryckeri där intresset för tidningen med verkligt fog

forts. å nästa sida

Solbackapojke - I suppose

Ett förslag var en slips, ett annat var ett speciellt märke att bära på den blå Solbackajackan. Dessa idéer har med jämna mellanrum dykt upp, lanserade av gamla Solbackaelever, som på något sätt har velat ha en anknytning till sin gamla skola.

Tyvärr har ännu ingen sådan idé realiserats men istället har en ny dykt upp. Någon kom med ett förslag att man efter slutad skolgång på Solbacka skulle bära en kamratrik, utformad som en slags klackring med skolans märke. Idéen är kanske värd att ta vara på och om någon läsare är pigg på att göra ett förslag så gör det och sänd skissen till teckn.-lär. Isenius. Kanske får vi en kamratrik — det beror på Er som läser detta och vilket intresse det finns för saken.

Tävlingar

I nästa nummer har vi planerat att starta en eller ett par tävlingar. Planerna är väl inte helt utformade än men vi hade tänkt oss att i samarbete med skolans lärare och efter deras råd och anvisningar söka finna sådana ämnen för tävlingar som också kan gagna det normala skolarbetet. En mera kvalificerad tävling där bidragen skulle bestå i behandlingen av några aktuella ämnen — en form av samhällsdebatt, där solbackapojkarna i gymnasiet skulle få möjlighet att framträda. Foto, teckning och uppsatsskrivning för de yngre står också på plannerna.

En förutsättning för att en tävling skall locka till det deltagande som vi hoppas på är givetvis att priserna är ordentliga. Vi hade också tänkt oss att slå ett verkligt slag för att kunna ordna rejäla priser och vädjar därför till alla tidningens läsare att bidra till den fond som Solbackatidningen öppnar för detta och liknande ändamål. Allt som kommer in i denna fond, som bokförs helt separat, kommer oavkortat att användas för tävlingspriser och liknande ändamål, som avser tidningens aktivisering. Tidningen kommer dessutom att av sina ordinarie tillgångar tillskjuta medel för dessa ändamål i så stor utsträckning som det är möjligt. Såväl prenumeration som annonsering kan därför, förutom direkta bidrag till fonden, stödja syftet.

Den, som vill lämna direkt bidrag till fonden, kan sätta in valfritt belopp på postgiro 46 29 45 SOLBACKATIDNINGEN, LIDINGÖ. Ange bara på talongen: FOND!

Rolf Hedane

14 september 1965

En pigg grabb och god kamrat har lämnat oss. Tomrummet är stort efter Dig. Du, som hos såväl lärare, husmödrar som kamrater och även de allra minsta på Solbacka hade vunnit så stor samhörighet och vänskap.

Med en själ så sund och god, ett hjärta rent, ett sinne ljus och alltid optimistisk och förhoppningsfull, var Du alltid en stor tillgång bland oss.

Du tvekade aldrig att i ord och handling visa Dina tankar därför att de alltid var grundade på sanning och uppriktighet. För oss, som hade förmånen att ha Dig som kamrat och glädjas med Dig i Din livslust och Din iver att alltid göra Ditt bästa, kom Du att bli en förebild. Du hade förmågan att sätta Dig över alla vardagliga besvär Du mötte, och Du fick andra att glömma sina bekymmer.

För oss, som lärde känna Dig framstår Du som en trevlig och rejäl kamrat och vi skall minnas Dig.

Hans Norrman.

UPPMUNTRANDE

Med vederbörligt tillstånd återger vi här innehållet i ett brev som ankom till tidningens redaktion efter en förfrågan om annons.

..... den 16 november 1965

Betr.: Solbackatidningen

Jag har mottagit Eder skrivelse av den 15 ds beträffande annons i rubr. tidning och får som svar å Eder förfrågan meddela, att jag egentligen icke tänkt fortsätta med annonseringen.

Då min son tyvärr alltför tidigt slutade på den utmärkta skolan, tappade jag mer eller mindre kontakten med läroanstalten, men har jag från många håll och många f. d. elever betygats skolans otvivelaktigt goda renommé och framför allt danande insats. I en tid då alltför slapp uppfostran av vår ungdom ger oss tankeställare, vill jag gärna bidra till stödet av tidningen och Edert frivilliga arbete och fortsätter t. v. såsom annonsör. Varför jag i sinom tid emotser Eder räkning och samtidigt önskar Eder lycka till i Edert uppoffrande arbete.

Med bästa hälsningar,
Eder

Ja, i sanning uppmuntrande, inte bara för oss som arbetar med föreningen och tidningen utan också ett värdefullt omdöme för Solbacka, ett gott betyg åt alla dem som arbetar där och som i sin dagliga gärning strävar att uppnå den målsättning som brevskrivaren antyder, nämligen att forma en skola vars goda renommé såväl i bildande som fostrande insatser alltid måste stå i första rummet.

För föreningens arbete, vars målsättning är en direkt fortsättning på skolans syften, utgör brevet såväl till innehåll som materiell följd ett värdefullt stöd.

Heder och tack från oss alla!

Till eleverna vid Solbacka läroverk, läsåret 1964—1965, vill jag på detta sätt framföra mitt hjärtliga tack för gåvan, som jag fick mottaga vid min avflyttning från Solbacka.

Jag önskar Er framgång i skolarbetet, samt lycka och glädje nu och i framtiden.

GUNBORG LINDHOLM.

forts. från föreg. sida

kan påstås vara betydligt större än som kunde motiveras enbart av affärsskäl. Den välvilliga inställning till tidningen och den verkligt goda samarbetsvilja, som visas av tryckeriets ledning har vi alla skäl att vara tacksamma för. En inställning som ofta tar sig uttryck i engagerat och oegennyttigt extraarbete i samband med de bråda dagarna då tidningen skall press-

läggas. Många och långa kvällssamtal har stört vår boktryckare Torsten Berghammer, som dock alltid visat samma glada humör. Många år har detta samarbete pågått och vi hoppas så skall bli många år än.

Apropå år — får vi visa Dig vår uppskattning Torsten, genom att så här litet i efterskott framföra våra hyllningar i anledning av Din 60-årsdag! Heder och tack och lycka till!

Svenska Kryssarklubbens Seglarskola

och dess ungdomsverksamhet

av ULF TRAPP

För någon tid sedan blev segelfartygsutbildningen i allmänhet och flottans kanske i synnerhet starkt kritiserad och nagelfaren i Stockholmspressen. Det var utbildningen på våra största seglande skolfartyg skonerterna »Gladan» och »Falken», som där åsyftades. Meningen med nedanstående artikel är på intet sätt att ingå i någon polemik i detta hänseende, men jag måste säga, att det smärtar mig att en så kraftig kritik passerar oemotsagd — inom parentes kan nämnas, att undertecknad under år 1948 förde befäl på »Falken» under dess första period som seglande skolfartyg.

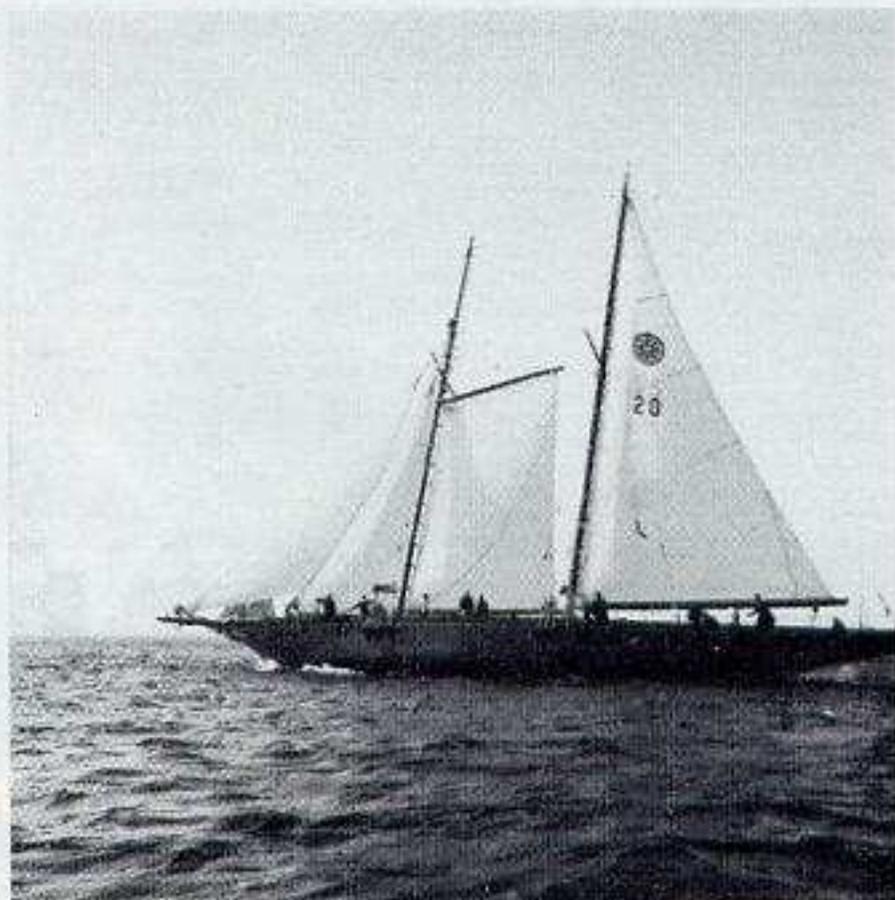
Svenska Kryssarklubbens Seglarskola, som bedriver en likartad elevundervisning, känner sig naturligtvis i viss mån träffad av kritiken i det avseende den gick ut på att framhålla nackdelarna med segelfartygsutbildningen på något större fartyg. I nutida Sverige får väl Seglarskolans 2 fartyg »Gratia» och »Gratitude» sägas utgöra i varje fall större fartyg: De är bägge på ca 70 ton. I synnerhet »Gratitude» är i likhet med »Gladan» och »Falken» utrustad med ålderdomlig rigg, dvs den rigg fartyget hade under sin tid som seglande fiskefartyg. Man får här inte glömma av att dessa riggas gjordes då seglandet med större fartyg stod på sin absoluta höjdpunkt sett ur yrkesmässig synvinkel. Det var nödvändigt, att man hade robusta grejor, som fordrade ett minimum av folk för sin hantering. Man kan påminna om att dessa fartyg utförde sitt fiske i Nordsjön utan att någon man var avdelad att hantera segel eller roder. Detta belyser hur välseglande fartyget var.

Jag vill gärna övergå till att förklara litet vad Seglarskolan innebär och vad den kan bjuda på. Jag börjar då med att säga att det väl är olika åtgärder som kan vidtagas för att bibringa en så stor ungdomskrets som möjligt båtvetet och insikter i umgänge med sjön i allmänhet. Detta i synnerhet sett emot bakgrunden av att seglingssporten och möjligheterna att vistas på havet röner ett i

och för sig tillfredsställande uppsving genom alla folkklager. Nackdelarna härvid är väl egentligen endast, att mycket snabba, små, motordrivna plastbåtar förekommer i alltför stor utsträckning — framförda av många gånger helt oerfaren ungdom.

Stiftelsen Svenska Kryssarklubbens Seglarskola bildades i Göteborg 1958 och inköpte då skrovet till vad som nu är s/y »Gratitude» för ett relativt blygsamt belopp. Efter stora ansträngningar och penninginsatser förvandlades detta fartyg till seglande och har nu en inredning som kan hysa 20 elever och 5 befäl, däruti inkluderat 1 kock. 1963 fick Seglarskolan ett förnämligt tillskott i sin flotta i och med att skeppsredare Hansen, Clipper Line, Malmö, donerade sin vackra lustyacht »Cinderella». Efter ombyggnad och omdöpnings till s/y »Gratia» kan detta fartyg nu taga 18 elever samt 4 befäl.

Kurserna som är både för pojkar och flickor, givetvis under skilda perioder, pågår under 14 dagar och omfattar dels segling med småbåtar, s k kryssjollar, dels långfärder med fartygen. Elevåldern är mellan 14 och 16—17 år och avgiften är kr 400:—. Medlemskap i Kryssarklubben är icke obligatoriskt vid ansökan men väl om man blivit intagen — detta gäller naturligtvis endast för eleverna, icke föräldrarna — och elevkåden hämtas från hela Sverige.

BÄDD - SET

av spunnen nylon, specialtillverkad för ljuvlig sömn och lättare, billigare tvätt.

GUNILLA BÄDD - SET är slitstarka och snabbtorkande samt behöver ej manglas eller stryckas.

GUNILLA BÄDD - SET finns för närvarande hos bl. a. Nordiska Kompaniet och Harald Löfberg, Stockholm.

En produkt från

AB UPSALA SIDENVÄVERIER

Uppsala - Telefon 018/13 97 30

För det fall någon Solbacka-elev fått intresse för Seglarskolan i och med denna lilla artikel, så vill jag gärna hänvisa eventuella förfrågningar till vår adress:

STIFTELSEN SVENSKA KRYSSARKLUBBENS
SEGLARSKOLA

Värslevägen 57

ASKIM Tel. 28 03 24, 13 54 50 (riktnr 031)

PR PR PR PR PR PR
 PR PR PR PR PR PR

MITT YRKE

SVEN LIDBECK, Solbackastudent 1963, har valt PR som yrke för sin del. Han går just nu på IHR (Institutet för Högre Reklamutbildning) och berättar här om Institutets bakgrund och verksamhet samt om framtidsutsikterna för de som genomgått denna utbildning. Kanske något för flera solbackastudenter? Man har ganska trevligt också säger Sven, som också är klubbmästare på IHR.

INSTITUTET

Få branscher expanderar så våldsamt som reklambranschen. En utredning gjord av Svenska Försäljnings- och Reklamförbundet i början av 60-talet visar att ett behov av 3.000 nyrekryteringar per år kan väntas under de närmaste åren. 1962 gjorde Arbetsmarknadsstyrelsen en liknande undersökning och kom fram till i stort sett samma sifror. Man förstår lätt av dessa resultat att bristen på utbildat reklamfolk är mycket stor.

Svenska staten har tidigare inte visat sig överdrivet intresserad av problemet och först den 7 maj 1965 fattades ett principbeslut om att Institutet för Högre Reklamutbildning (IHR) skulle behandlas som en

central enskild yrkesskola. Detta innebär att det statliga intresset för IHR och dess ekonomiska angelägenheter har blivit mer välvilligt än tidigare. Den föräldrade inställningen att reklam är något som skall betraktas med skepsis håller kanske äntligen på att modifieras?

Det är i år tolfte läsåret som IHR fungerar. Första kullen elever intogs höstterminen 1953. En kommitté hade då arbetat i 5 år för att dra upp riktlinjerna för en blivande utbildningsanstalt för en högre reklamutbildning. Man kom snart överens om att IHR borde bli en självständig institution med en utbildningstid på ett år. Så skedde, och IHR fungerar fortfarande på detta sätt.

MÅLSÄTTNING

IHR:s målsättning är i första hand att komplettera och integrera tidigare högre utbildning inom ekonomiskt och socialt teoretiska ämnen så att eleverna får en bas för den utbildning i marknadskommunikationens teknik som IHR avser ge.

Rekryteringen av eleverna sker dels från högskolorna och dels från näringslivet av sådana som har formell teoretisk kom-

petens. Ett axplock ur årets elevkull visar att praktiktiden i medeltal ligger på tre år och att medelåldern är drygt 25 år. Tre elever har akademisk examen, 2 Journalistinstitutet, 8 Grafiska Institutet. 25 har akademiska betyg och ca 30 stycken har genomgått AF-skolan.

Sammanlagt går i år 54 elever på IHR.

INTAGNINGSNORMER

Ett nytt poängberäkningssystem användes vid årets intagning. Förändringen består dels

i att studentexamen obligatoriskt ingår utan poängvärdering, dels i att honnörsbetyg i

svenska och ekonomiska ämnen premieras särskilt. Vidare har de akademiska betygens värden uppräknats samtidigt som den poänggivande praktiktiden sänkts från tre till två år. Nästa år införes eventuellt även en maximering av den poängsumma som genomgångna kurser

ger. IHR:s begränsade resurser ifråga om pengar och lokaler gör att många som är formellt berättigade till inträde måste avvisas. I år sökte drygt 150 till de ca 50 platserna i denna skola för blivande marknads- män.

UNDERVISNINGEN

Ungefär 80 % av lärarkåren rekryteras från universitet och högskolor, resterande 20 % från näringslivet. Undervisningen sker medelst bundna föreläsningar, seminarier och studiebesök. I varje ämne äger en tentamen rum och under året hinner man med ca 700 föreläsningstimmar. Eleverna har en arbetsvecka på ung. 45 timmar

förutom tentamensläsningen. Kursplanen är primärt inställd på kommunikationsproblemet. I förening härmed har kurserna sammanförts till ett mindre antal block. Undervisningstekniskt avser kursplanen att ämnesblocken läses i följd, varje block koncentrerat i tiden.

Så här ser blockindelningen ut:

	Kampanjarbete i grupp	
	Ekonomiskt teori	Kommunikationskanaler
Statistik		
	Social teori	Kommunikationsteknik

Betyg från annan studieform överskrives inte utan tentamen. Rätt till diplomering förbehål-

les dem som blivit godkända i samtliga undervisningsblock.

STUDENTKÅREN

Institutet för Högre Reklamutbildning har även en studentkår bestående av 8 medlemmar + 4 suppleanter, valda av eleverna.

Studentkårens uppgifter är bl. a. att tillvarata elevernas intressen gentemot skolan, ver-

ka som en förhandlingspart, organisera studiebesök, informera om skolan och stå för viss underhållningsaktivitet.

IHR kommer att vara anslutet till Sveriges Förenade Studentkårer (SFS) fr. o. m. den 1/1 1968.

Skolan finansieras dels av ett mindre statsanslag, dels av stiftelsen IHR och terminsavgifter. Terminsavgiften är f. n. 750:—. Stiftelsen IHR består av 66 fö-

retag som tillskjuter medel, 100:— per omsatt miljon. Eleverna får statligt studielån, kr. 7.000:— per läsår.

ANSTÄLLNING OCH LÖN

Efter fullbordade studier har eleverna tillstånd att utsätta DIHR efter namnet. Detta betyder diplomerad från Institutet för Högre Reklamutbildning.

Redan mycket tidigt på läsåret börjar företagen höra av sig för att förhöra sig om eleverna. Avsättningen av utexaminerade elever är mycket god och man skulle utan svårighet

kunna placera ett avsevärt större antal på arbetsmarknaden.

Näringslivet tar en allt större del av eleverna, andra arbetsgivare är annonsbyråerna, PR-konsulter, Radio/TV, pressen och ideella organisationer. Begynnelselönen ligger omkring 2.500:—. Behovet av kvalificerat utbildat reklamfolk är skriande.

SOLBACKABAL

Fredagen den 4 mars 1966 i Stockholm

(Obs ändrad dag!)

För några år sedan hade vi en mycket trevlig fest med damer på Grand Hotel i Stockholm.

Einar Öjstad, då som nu chef för Grands restaurang och numera också klubbmästare i föreningen, har lovat att ordna en lika trevlig tillställning som sist i spegelsalen. Givetvis blir det både dans och annat trevligt och om man inte känner solbackapojkarna alldeles fel så kommer det att bli ganska sent innan nattsexan har slunkit ner.

Välkomna är alla f. d. solbackapojkar, föreningsmedlemmar eller ej, lärare och andra solbackavänner, som vill ha en glad kväll. Kallelse kommer senare att utsändas till alla föreningsmedlemmar. Övriga som är intresserade kan kontakta Fil. Mag. Hans Norrman, Solbacka Läroverk, Stjärnhov, tel. 0158/410 23.

Vi påminner än en gång om att dagen ändrats mot vad som angavs på kortet som utsändes i samband med Göteborgsträffen. Ändringen beror på att skollovsveckan för såväl Solbacka som hela stockholmsområdet infaller i slutet av februari.

DECEMBERKVÄLL

*Dagen har flytt
och mörkret lagt sig
över ett snö vitt Solbacka.
Dalande snöflingor
lyses upp i lampskenet,
och tystnaden brytes stundtals
av ett skratt
från något fönster
men dör snart
i den kyliga kvällen.*

*En vit rökslinga
stiger sakta
från skolhusets skorsten
och flyter ihop
med ljusa månbelysta moln.
Fotspåren på skolgården
försvinner sakta
under den fallande snön,
och björkens kala grenar
fångar enstaka flingor.*

*Ett par ljuskäglor
spelar hastigt
över skolhusets fasad.
Med ett frasande
lämnar bilen
mönstrade spår i nysnön.
Bortöver Kyrksjön
kommer buller
från järnvägens skenor.
Månen gnistrar
vackert på
tunn, blank is.*

*Kylan kommer
smygande, trevande
och luften står stilla.
Lampor släckes
runtom skolan
i hem efter hem.
Långsamt somnar
Solbackaskolan
denna vackra vinterkväll.*

ANSO

VI SES I GÖTET

I GÖTEBORG?? Jodå, fast bilden ovan är från "dagen efter" då ett gäng passade på att göra en utflykt med "Sessan" till Danmark: Rektor Tor Lundberg och magistrarna Hans Norrman och Axel Ericson huttrar i kylan och blåsten på danska västkusten.

TRÄFF I GÖTEBORG

Den 20 november träffades ett trettiotal solbackapojkar i Götet för att äta, stimma, glamma, diskutera föreningsproblem och "dekorerar" förre ordföranden Hans Wachtmeister.

FÖRENINGSMÖTEN

brukar ofta vara ganska svåra tillställningar, d. v. s. svåra att ordna för arrangörerna — så också denna. Bekymmer att få tag på villiga funktionärer finns väl i alla föreningar. Solbackapojkarna i Göteborg är emellertid ett envist släkte som alltid lyckas ordna det trevligt för sig ändå. — Så också denna gång. Kanske för att det egentligen inte behöver ordnas så mycket — vi får ett tillfälle att träffas och pratas vid under angenäma former. Det är väl egentligen huvudsaken.

God mat och goda tillbehör är en extra krydda som göteborgarna förstår sig väl på att använda.

TACK!

HANS WACHTMEISTER FICK GULD

I våras beslöt föreningen att avgående ordföranden Hans Wachtmeister skulle få ett specialtillverkat exemplar i guld av den ursprungliga föreningsnålen. En kopia av den nål som ordföranden skall bära — originalet är i silver — och som för tillfället är så svåråtkomlig att även de främsta arkeologer antagligen skulle gå bet på uppgiften att finna den. Den befann sig nämligen bland de föremål som fanns i Hans Wachtmeisters villa då denna brann ner för något år sedan. Hans har lovat att sälla askan noga men vi förläter honom gärna om han inte skulle lyckas finna den.

BAGARE ASKLUND VISADE BAK

Knut Asklund, gammal solbackapojke från bagaredynastin Asklund visade både fram- och bakfötterna under kvällen. Presiderade som värd, höll tal, överlämnade standar till föreningen, lovade ytterligare liknande, spelade och sjöng — kanske inte så rent förstås men desto högre — samt förnöjde genom att uppträda som blomsterflicka — välmålad och skön som en dag och smärt som en sylfid.

DELTAGARLISTA

Närvarande på träffen i Göteborg den 20/11 1965:

Knut Asklund	Göran Sjöberg
Lars G. Persson	Gunnar Schramm
Osmo Diehl	Jan Hallinger
Jan Blume	Björn Wahlström
Jan Lundberg	Håkan Victorin
Jan Erik Höglund	Christer Holm
Björn Trapp	Göran Bergström
Lars Törnblom	Ulf Peyron
Hans Norrman	Lars Sandring
Bengt Rehnblad	Bö Zachrisson
Örjan Lindqvist	Christer Åhrén
Hans Wachtmeister	Nils Gunnar Werback
Harry Berger	Per Åkerberg
Axel Ericson	Thomas Schramm
Tor Lundberg	Elof Malm

. . . solbackagossar . . .

Några . . .

i farten . . .

undra på att Acke ser förvånad ut.

(Asklund som »flowergirl»)

BLAND GREVAR, SKEPPSMÄKLARE OCH BAGARE

*Knut Asklund
vid donerad bordsfana.*

*Samling på »Sessan»
för en stilla nattlig
pratstund.*

Osmo Diehl på bryggan.

*Hasse Norman på
Jyllands västkust —
i sommartankar!
Är stugan männe
till salu?*

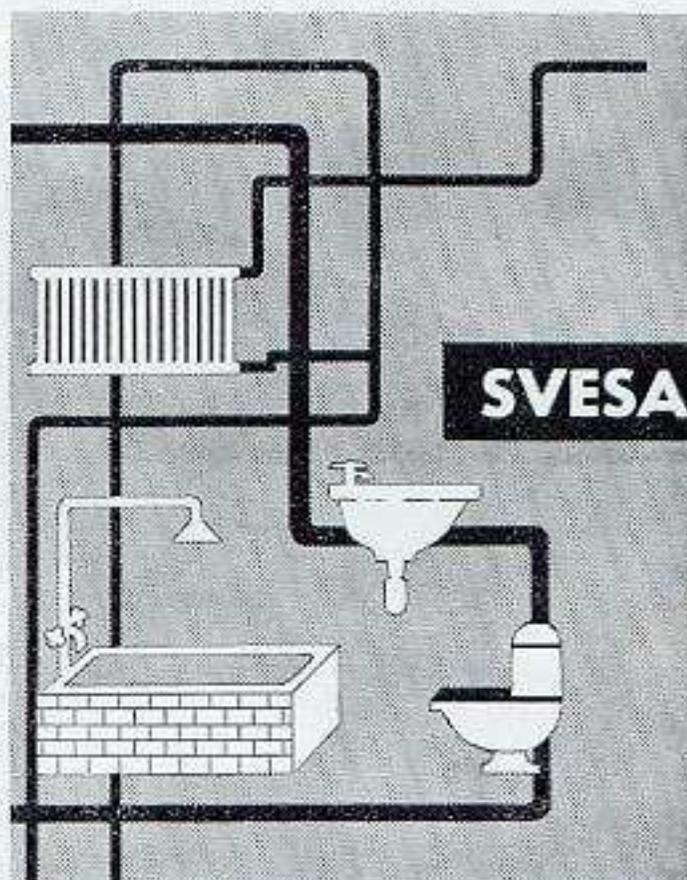

Vad jag gillar:

Lektor Erik Nordling

<i>Hobby:</i>	Min fru
<i>Politiker:</i>	Nej
<i>Författare:</i>	Eyvind Johnson, Gunnar Ekelöf
<i>Kompositör:</i>	Evert Taube
<i>Sångare:</i>	Lill Lindfors
<i>Skådespelare:</i>	Gunnar Björnstrand
<i>Radoröst:</i>	Gunnar »Saftis» Rosengren
<i>Idrottsman:</i>	Keyno
<i>Favoritdryck:</i>	Cinzano, Bianco
<i>Favoriträtt:</i>	Frityrstekta kycklinglår med grön-sallad och »hasselbackare»
<i>En önskan:</i>	Högsta vinsten på obligationerna
<i>Det värsta jag vet:</i>	Att sätta underbetyg
<i>Något jag inte tycker om hos kvinnan:</i>	Fötterna
<i>Det bästa i TV:</i>	Ulf Thorén
<i>Det bästa med Solbacka:</i>	Eleverna

SVESAB GENOM HELA BYGGET

VI INSTALLERAR

**värme
ventilation
sanitet**

Svenska Värme- &
Sanitets AB

Huvudkontor:

S. Kansligatan 26, Gävle
Telefon 026 12 94 50

ÖVER HELA LANDET

Avdelningskontor i Borlänge, Borås, Gävle, Hålsingborg,
Jönköping, Luleå, Lund, Malmberget, Malmö, Skellefteå,
Sundsvall, Umeå och Uppsala

Ny på "expis" Österbo Vakten

Ulla-Britt Johansson heter skolans nya bokhandelsföreståndarinna, som trädde i tjänst från och med höstterminen.

Hon fick från början en positiv uppfattning om såväl skola, elever och personal, som sitt nya arbete. Pojkarna är bra

och trevliga på alla sätt, men bidrar till att bokhandelsarbetet vissa stunder blir en aning jäktigt. Hon tycker liksom de flesta Solbackapojkar att maten smakar bra, men förvånas över att Mässen kan utspisa alla samtidigt.

Fru Johansson föddes 1934 i Kiruna och tillbringade sin barndoms- och ungdomstid där. Utbildade sig så småningom till barnsköterska och genomgick därefter en ettårig handelsskola i Stockholm. Därefter ställde fru Johansson omgående kosan till Solbacka. Genomgång av husmodersskola finns även att återopa.

Sin stora passion har fru Johansson i taxen Japp, som hon titt som tätt ses valla i Solbackas natursköna omgivningar. Idrottsintresse föreligger även och yttrar sig genom ett flitigt deltagande i Solbackas damgymnastik.

ZEKE.

ståndarinna. Även folkhögskola har vår nya husmor genomgått.

Husmors intressen är många. Bl. a. syr hon alla sina kläder själv, och gillar alla slags handarbeten för övrigt. Musikintresse finns också, men inte av det slag som annars ofta hörs i Österbos korridorer. Nej, klassisk musik ska det vara. För att kunna ta hand om eleverna på rätt sätt, läser husmor mycket gärna psykologi.

Redaktionen frågade hur hon trivdes med Solbacka och alla pojkarna. Svaret blev mycket positivt i båda fallen. Det är finfint samarbete lärare och husmödrar emellan och Solbackapojkarna är som pojkarna i största allmänhet.

»LILLEN».

Många husmödrar har kommit till skolan. En av de nya är Anna von Blixen-Finecke. Hon har hand om 69 grabbar som bor på Vakten, Reservan och Västerbo. Hon trivs med sitt arbete, eftersom kontakten med pojkarna är mycket god.

Hon kommer närmast från Stockholm, där hon arbetade på Riddarhuset. Omställningen från Riddarhusets lugna korridorer till Solbackas något livligare, skrämde Husmor något, men med hjälp av sitt goda humör och sin (som hon själv uttryckte det) fanjunkarröst, gick det bra.

Husmors hobby är huvudsakligen litteratur. Om tillfälle ges, rider hon också mycket gärna.

Det allmänna intrycket som

Husmor fått av Solbacka efter en termin, är mycket gott.

GHafS.

Han trivs på Solbacka

Vår nye vaktmästare heter Sjödin och kommer från Kälarne i Jämtland. Där hade han hand om kommunens fastigheter. Han var kyrkovaktmästare och nöjespappa. Som nöjespappa fick vår nye vaktmästare ordna med fester och mycket annat som har med nöjeslivet att göra.

Någon hobby hinner han inte med, men han gillar helt enkelt att vara i verksamhet. Red. kan nämna, att han har byggt en sportstuga och en hel del båtar.

När vi frågade om han tyckte att det var ett trevligt ställe han hade kommit till, blev svaret mycket positivt. Han nämnde att han varit på många skolor, men aldrig på någon med så trevliga elever. Arbetsförhållandet är också mycket bra. Arbetsdagarna kan emellertid bli ganska långa, men det får man räkna med.

Trivs på Solbacka gör alltså vår nye vaktmästare och vi får hoppas att han kommer att göra det även i fortsättningen.

LILLEN.

De tre stora

- GULF NO-NOX
- GOOD GULF
- GULF DIESELECT

Nimri Carlsson heter den nya husmodern på Österbo. Hon kommer närmast från Stockholm, där hon blivit utexaminerad som internatföre-

KOMMER DU IHÅG?

De är »fångar» för framtidens skull. Så presenterar Bildjournalen Solbacka läroverk, skolan för rika pappors pojkar. Artikeln kan kanske uppfattas som ett försvar för en skolform som väl är mera omdiskuterad än någon annan form. Som folk rynkar på näsan åt och utbrister: »Kan det vara något, att gå på internat». Någon dagstidning har försökt sig på det gamla kära angreppet

militärdisciplin, med begränsad frihet och övervakning. Men Bildjournalen har ändå försökt göra ett objektvt och ärligt reportage från skolan. Det hedrar tidningen och dess reporter Herman Huldt.

Med den här bilden av Isses fina grind på vägen till den förnämliga idrottsplatsen, öppnades reportaget. På bilden också huvudpersonerna i artikeln.

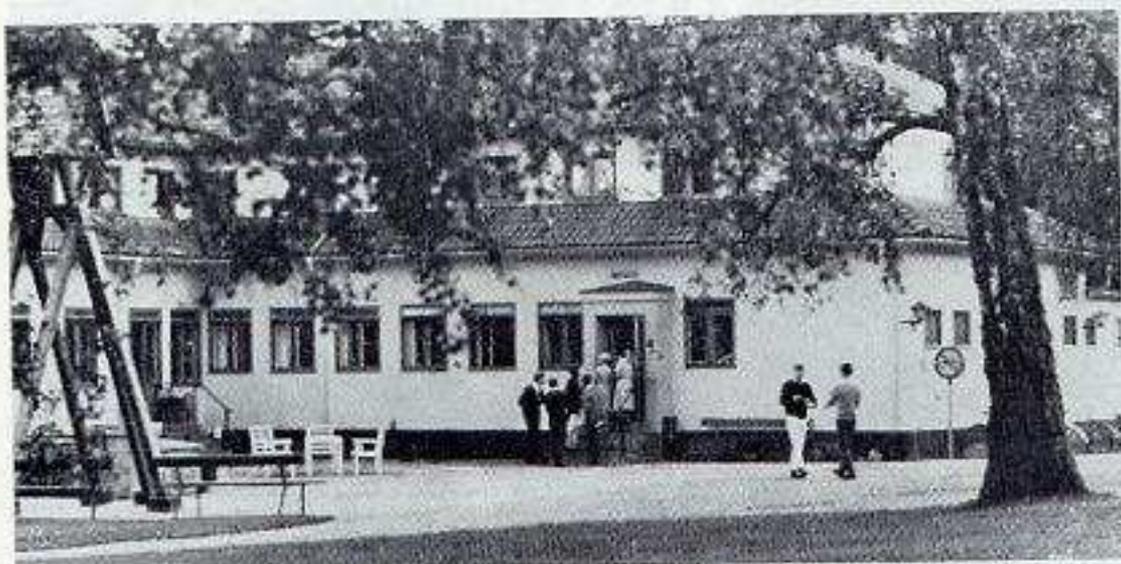
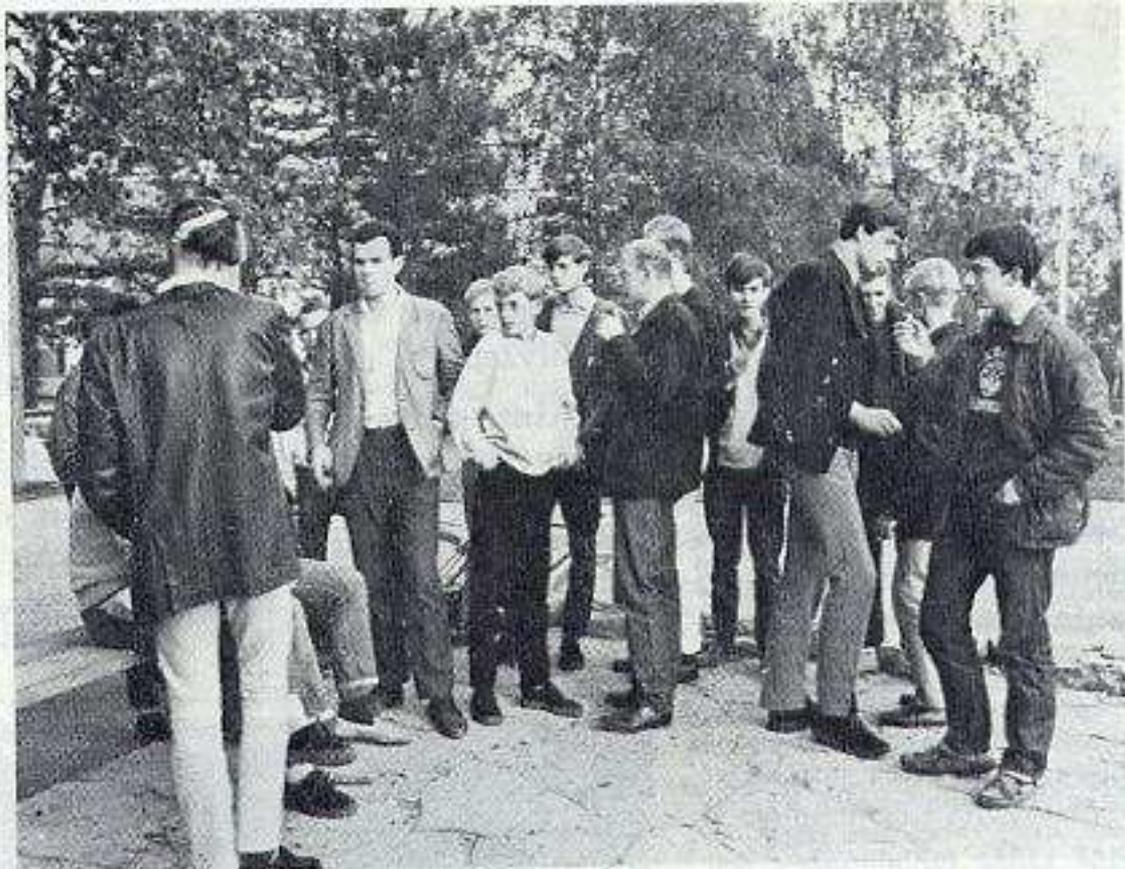
Surmjölken tar snart slut. Man måste ju få mera. Man sitter här i sorlet och är lite småpurken för att käkiet har sinat. Grabbarna äter. Inte många så ljudlöst. Vilken idé egentligen. Över 300 grabbar i samma sal. Hungriga grabbar.

Det ringde för fem minuter sedan. Bara två som inte har lektion, kan dröja sig kvar på Kaxis. Men skolgården ligger tyst. Ett förstrött ansikte från reservens klassrum betraktar kaxisbesökarna. Och så fotografen naturligtvis.

Det är förresten Bo Arrhed, som alltså tog bilderna till Bildjournalens reportage. Texten skrevs av Stig Engzell.

Och en rök. Det är toppen efter surmjölken. Egentligen är det svårt att förstå vad de tar sig till som inte röker. De kan ju inte veta något. Blosset är gott, men skvallret är bättre.

Det är alltså hit elever utan nikotinbehov drar sig. Går detta verkligen för sig nu för tiden. Jasså inte. Näja, det var inte så lätt att veta att det skulle vara en fotograf i närheten . . .

FINSK STUDENT

Laulaen ylioppilaan iloisesta päivästä!

Vad är nu det här för något? »Inte skära bara rispa»? O nej, bara början på studentsången på finska. För man kan ta studenten också i Finland! Ja, man behöver inte ens kunna finska. Bara i Helsingfors finns det bortåt 16 svenskspråkiga läroverk, varav ett är det enda svenska internatet: Grankulla Samskola.

Efter att ha kämpat sig fram genom folkskola och läroverk i minst 11 år*) och just klarat sig upp i sista klassen (kallas inte ring) blir man med en gång kallad för abiturient och plötsligt behandlad som människa av de annars så »grymma» lärarna. Under hösten jobbar man ungefär som alla andra höstar utom att det är fler skrivningar, men de riktiga studentsilarna kommer alla först på våren.

PENKIS

Ja, en sak är lite annorlunda; man samlar pengar till en s. k. »Penkis»-kassa. »Penkis» (som egentligen betyder bänkskuttardagen) är den dag i slutet av februari då alla abiturienter i hela Finland slutar skolan, dvs då de riktiga lektionerna är slut. Och en sådan dag måste man ju fira. Därför betalar man varje vecka och för varje förseelse en viss summa till den gemensamma kassan. Även de yngre årgångarna brukar avtvingas en och annan sparad slant.

Och helt plötsligt är det Penkis!

Utklädd och utrustad med det största och ljudligaste instrumentet man hittat och med en massa nidsånger om lärarna drar man härjande genom skolan. Sedan gäller det att visa staden vad det är för en dag. I utsmyckade lastbilar åker man ut på gatorna och ordnar kaos i trafiken. Samma kväll ges det middag för lärarna och sedan drar man vidare till någon mera isolerad plats för att fortsätta natten igenom. På en enda dag går hela Penkis-kassan upp i . . . ja, det får ni själva lista ut.

*) Folkskola 3—4 år och läroverk 8—9 år beroende på hur länge man gick i folkskolan? (Någon motsvarighet till den svenska realexamen finns inte, men man kan sluta efter att ha gått ut mellanskolan dvs efter 6:e klassen i ett 9-årigt läroverk). De sista 3 åren får man välja på två linjer: Den humanistiska och den matematiska.

Den ende av de fyra pojarna Engzell från samma familj, som inte har gått på Solbacka, är Hans-Gösta. Han tog för några år sedan studenten i vårt östra broderland Finland. Det är inte riktigt detsamma som att ta examen i Sverige. Och hur det går till, det får vi veta i denna artikel, som han så vänligt specialskrivit för Solbackatidningen. HANS GÖSTA ENGZELL läser nu juridik vid Stockholms universitet.

När man, om man, nästa dag vaknat gäller det att börja plugga, och det ordentligt! Med ett par dagars mellanrum kommer nu tenter och skrivningar.

Alla gymnasiets ämnen skall tenteras, vissa delas dock upp som t. ex. historia i 4 delar. Tentamen sker muntligen inför en lärare i grupper om 3—4 elever. Kör man så har man rätt att försöka klara av den i slutet av maj. Och det händer att man kör. Det förekommer abiturienter som varit uppe 5 gånger innan det gått. Så håller man på till slutet av mars då de egentliga studentskrivningarna kommer.

BETYGEN

Det är fyra obligatoriska, men man får skriva sex, allt detta inom loppet av två veckor. Skrivningarna bedöms med betygen *Laudatur* ($e = A-a$), *Cumlaude* ($e = AB-BA$), *Approbatum* ($a = B^2-B$) och *Improbatur* ($i = BC-C$). Sex timmar är skrivtiden och man måste skriva godkänt på de obligatoriska för att klara studenten.

Skrivningarna börjar med *realprovet* som är obligatoriskt

för den humanistiska linjen. Provet består av sammanlagt c. 36 frågor från följande ämnesområden: 1. kristendom med kyrkohistoria, 2. filosofi-psykologi, 3. historia, 4. fysik-kemi och 5. biologi-geografi. Man får svara på högst 10 frågor från minst tre områden. Svaren poängsätts från 0—6 och c. 20 p. ger A och 40 p. ger L.

Några ex. på frågor: »Den romersk-katolska kyrkans utveckling under påvarnas ledning sedan mitten av förra seklet», »Kolonisationsverksamheten i Finland under självständighetstiden» eller »Lansettjurys utveckling ur det befruktade ägget till gastrulastadiet».

I uppsatsen brukar det vara c. 12 ämnen att välja på. De är för det mesta friare än i Sverige, som t. ex. »En omstridd person inom historien», eller »Intresserar Runeberg vår nutida ungdom?»

TYSKA FRIVILLIG

»Engelskan är ungefär som den svenska motsvarigheten, tvärdelad och med några uppsatsrubriker. Poäng ges från 1—9 och gränsen till L brukar ligga vid 17 och mer än 75 får

ett antal svenskspråkiga studenter på väg in till hjältegravarna.

man inte ha. Finskan anses vara det svåraste och här är manfallet störst.

Matten är jämförbar med den i Sverige och består av 8 tal på 6 timmar. Så kan man också skriva en kortare kurs i tyska eller franska, men den är helt frivillig för båda linjerna.

Skrivningarna går omedelbart igenom av lärarna i skolorna och redan samma kväll får man veta ett preliminärt resultat. Sedan skickas alla skrivningarna in till universitetet för genomgång. Så dröjer det till omkring den 20 maj innan de riktiga resultaten kommer och man helt kan känna sig »på det torra». Under tiden tenterar man de ämnen som ännu är kvar eller som man ännu inte klarat, men takten är lite måttligare och nu kan man börja använda kvällarna till lite angenämare saker än läsning.

STUDENTPROMOTION

Så den sista maj blir det »Skolavslutning och studentdimission» i hela Finland. Det förekommer inte någon munta efter svensk modell, utan alla

vet redan om de klarat sig eller inte. Abiturienterna sitter uppradade i aulan och kallas en och en fram till podiet. Samtidigt läser rektor upp betygen man fått i skrivningarna.

Väl framme placeras mössan på huvudet av någon lärare och man får sitt betyg och går och ställer sig bland sina studentkamrater. Mössan ser ut som den svenska, men kokarden är utbytt mot en lyra i guld.

När akten är slut drar sig studenterna ut på gården där man sjunger studentsången och

blomsterhyllas. Eller rättare sagt: rosenhyllas. För i Finland ger man bara rosor åt de nybakade och man hänger dem inte heller runt halsen utan ger dem i buketter. Det hela går väldigt stillsamt till: man gratuleras av vänner, tar avsked av lärarna och åker hem.

Under eftermiddagen samlas man sedan med alla de nybakade studenterna i staden för att gemensamt tåga ut till hjältegravarna (där de som stupade under andra världskriget ligger begravda) för att där lägga ner

en del av de rosor man fått. En svensk- och en finskspråkig student håller korta tal med påminnelse om att det är tack vare dessa stupade man ännu idag i Finland kan växa upp och utbilda sig i ett fritt samhälle.

Naturligtvis bjuds det också på mottagningar under dagens lopp. Oftast är det ett glas champagne och en kopp kaffe, för kaffe dricks vid alla tillfällen i Finland. På kvällen träffar man då för sista gången sina studentkamrater vid en stor middag på någon större

restaurant. I Helsingfors samlas alla de svenskspråkiga på ett ställe, för oftast känner de olika skolorna varandra väldigt bra och antalet är inte så stort.

Så nästa dag är det sommarlov och staden avfolkas snabbt. Mycket sällan är det någon som har studentskiva eller något liknande. Vill man festa så gör man det före man fått mössan, paradoxalt nog. För redan de första dagarna i juni börjar gallringskurserna till de olika fakulteterna vid universiteten och man får börja plugga igen.

FORUM

Under den senare delen av vårterminen 1965, togs första steget till den samhällsvetenskapliga föreningen, som senare kom att antaga namnet Forum. Initiativtagare var mag. Josephsson som verkligen lagt ned ett stort arbete inom föreningen.

Forum är uteslutande en diskussionsklubb. Det finns inget bestämt medlemsantal. Vem som helst är välkommen närhelst han finner lust att gå på ett sammanträde eller en diskussion. Anslutningen är alltid växlande, beroende på debättämnets allmänna intresse.

Ordet samhällsvetenskaplig förening ger vid handen vad föreningen är sysselsatt med. Många samhällsproblem som står att läsa om i dagspressen tas upp till diskussion. Före-

Forums ordförande Lars Kuritzén.

drag och filmvisning har också ordnats i samband med diskussioner.

Under föreningens ännu korta existens, har bland annat följande ämnen varit uppe till behandling: dödsstraffets vara eller icke vara, jordens försörjningsproblem, negerdiskriminering samt mycket annat.

En stor debatt om USA:s Vietnampolitik har förberetts och då detta läses, har Mr. Morgan, vid amerikanska ambassaden, varit på Solbacka och hållit föredrag samt besvarat frågor.

Det är vår förhoppning, att Forum även i fortsättningen får äga bestånd. Med tanke på det stora intresse som nu visas för föreningen, kommer detta säkert att ske.

B. Fagerberg.

universalmaskin

um 400

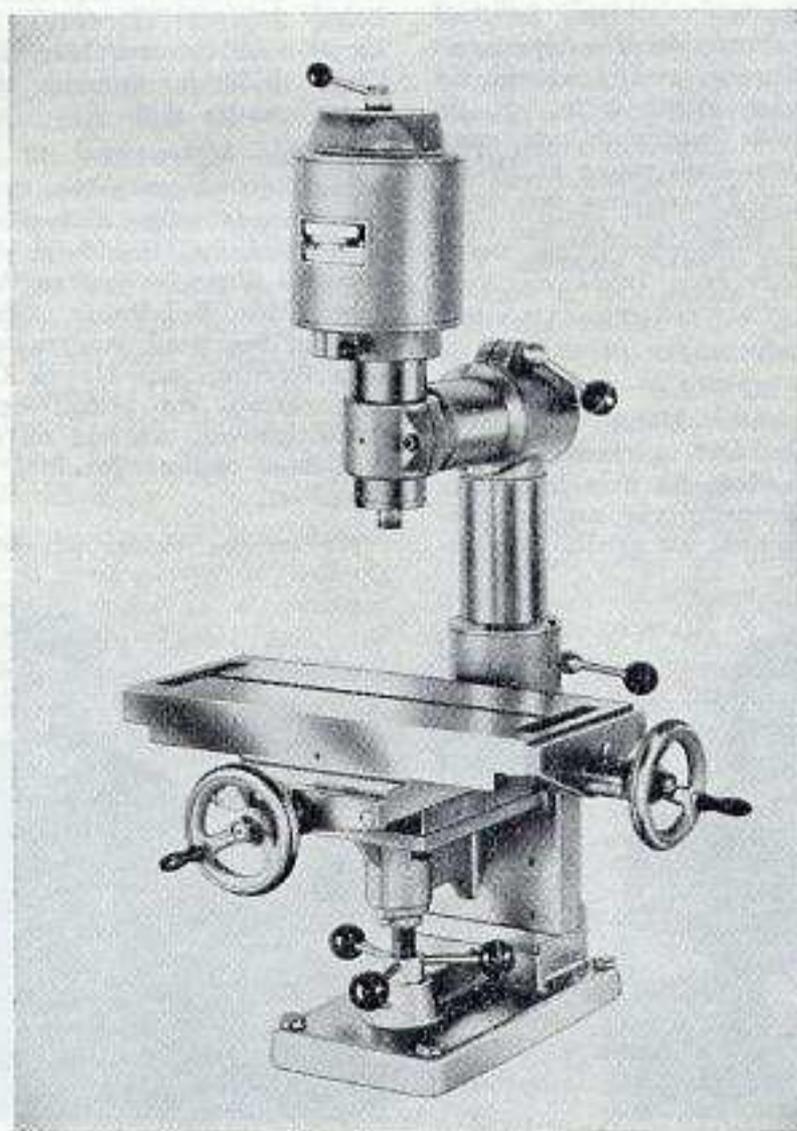
Med komplett utrustning kan denna maskin användas som borrh-, svarv-, kipp-, stick-, fil-, slip- eller horisontalfräsmaskin

Den är idealisk för

- Tempoarbeten
- Lärlingsutbildning
- Verktygstillverkning
- Reparationsarbeten

Maskinen är välbyggd och ger den precision yrkesmannen fordrar, men för den kräsne hobbymannen, som önskar något utöver det vanliga, är den också önskemaskinen. - Begär vårt utförliga prospekt

AB Arboga Maskiner Telefon 0589/128 20

Tuppen besökte U.M.T.K.

Tuppenklubbens nya styrelse.

Så var det dags igen för Tuppenklubben. Detta år är det en helt ny styrelse, med Bertil Holmvik som högste chef. V. ordförande blev inte oväntat Einar Dahlin. Som sekreterare tjänstgör Bengt Landgren och för det ekonomiska inom klubben ansvarar Mickael Ramel. Vi har i år fastställt två nya poster inom styrelsen, nämligen sådana som skall sköta om arrangemang till shower och liknande ting. Dessa poster tilldelades Rutger Lindahl och Sten Forsell.

Ett stort antal nya medlemmar har vidare invalts på grund av att många gamla har tagit steget upp i den högsta ringen och därför ej har någon tid över för klubben. Till de nya medlemmarna hör: Ulf Bjune, Sven Antonsson, Fredrik Stanglund och Sven Carlstedt.

Vidare har det varit UMTK:s tvåårsdag. Som alla säkert känner till presenterade vi då, skolans genom tiderna, bästa Beat-gala med »Steampacket II». Efteråt anordnades en stor »gamfest», med speciellt inbjudna, vilken hölls i mässens bottenvåning. Tuppen själv gästade oss och det måste man ju kalla en höjdpunkt, när han dessutom skaffat sig skägg.

»Pluntan».

FOIBOSKRÖNIKA

Under den gångna terminen har FOIBOS varit ovanligt aktiv. En av orsakerna är med stor sannolikhet den nya sammansättningen. Det visade sig vid vårt första möte, att de nyinvalda uppfyllde de stora krav som ställs på en FOIBOS-medlem. Programmet har lagts om en aning och det har visat sig vara mycket givande. Vad som har gjorts, kan vi dock ej avslöja, vilket säkert alla förstår och känner till.

FOIBOS har alltid en del abiturienter bland sina medlemmar. Det märktes sannerligen i våras då hela fem stycken lämnade vår sammanslutning genom att erhålla den vi-

ta mössan. Dessa var: Dick Löfdahl, Tomas Bresky, Roland Palm, Ingemar Lindberg och Lars-Göran Persson. Men även Claes Sjögren lämnade oss, fast av andra skäl.

Att utse efterträdare till dessa var ett drygt arbete, men efter många vilda diskussioner å klubblokalen, enades vi slutligen om följande: Staffan Winberg, Pelle Enhörning, Göran Hård af Segerstad, Anders Berg, Lars Kuritzén och Håkan Östman. Dessa sex bestod också inträdesprovet, och vid en fest i skolans matsal invaldes de slutgiltigt.

Ny styrelse valdes ävenledes

då. Avgående ordförandens plats intogs av Per Magnus Ihse. Förra ordföranden Hans-Lennart Hermansson avtackades för gott arbete inom FOIBOS. Till sekreterare utsågs Anders Berg och kassör blev Göran Hård af Segerstad. Den viktiga platsen som ceremonimästare besattes av Lars Kuritzén.

Ordföranden.

P. S.

Årets fotbollsmatch mellan FOIBOS och sängarförbundet spelades en vacker dag. FOIBOS gick som vanligt segrande ur striden. Denna gång skrevs slutsiffrorna till 4-2 i FOIBOS favör. Bäst på plan var Sandstedt. Man kan fråga sig hur han egentligen orkar vara i rörelse under en hel match.

D. S.

Ett tack med betoningen på tacksambet

Då man nu har börjat sitt fjärde år på Solbacka är det kanske dags att göra en liten återblick på de år som förflutit sedan man för första gången, som nybliven gymnasist, konfronterades med sitt rum på Jättna. Nu med fjärderingsprivilegier och en studentexamen i nära räckhåll är det kanske bara de ljusa minnena som kommer för en. Men tro inte det? Ty även om detta bara kommer att bli en lovsång i dur så har det även varit kontroverser och rikningar, slagsmål och ilska med kamrater och i viss mån även lärare. Men då man ser detta på lite distans, tvekas det bara en som glada minnen, ty man glömmet så hiskligt lätt.

Kvar är liksom bara de där roliga dagarna, då hela skolan hade skridskoutflykt runt hela

Sörmland (så kändes det i benen iallafall). Då julspexet hade premiär och man sjöng en sjömanslåt och höll på att glömma texten, eller då elevhemmet fick TV samma dag som vinterolympiaden började.

Ja, det är sånt man vill komma ihåg och det är det som man även kommer att minnas från Solbacka. Det är inte värt att stämma upp en klagokör, men nog har det iallafall känts skönt då tåget har stannat på Stjärnhovs station och man har fått åka upp till det vita skolkomplexet och träffa »kompisar». Då har man, fast man aldrig erkänt det själv (för då hade man kanske varit »skön») trivts.

Tack och kanske adjö!

JOLLY BOB.

STYRELSEN: Fr. v. Lars Kuritzén, Göran Hård af Segerstad, Per Magnus Ihse och Anders Berg.

Solbacka- Sport

IDROTTS- KRÖNIKA

av
P. E. TRANQUIST

Den nu avverkade höstterminen har idrottsligt sett gått normalt, d. v. s. vi har utåt hävdat oss bra i våra paradgrenar skytte och fotboll och vi har på lokalplanet haft en god bredd inom många grenar. Inne någon skola i Sveriges land kan skryta med nya inteckningar i två kungliga pris. Solbacka har åter ristat sitt namn i Hans Majestät Konungens vandringspris och Prins Bertils pokal.

Att fotbollstävlingen för privatläroverken varit mycket trevlig och synnerligen stimulerande är vi väl alla överens om. Vi har haft högtidsstunder på och vid fotbollsplaner landet runt tillsammans med O'Kay, Stabben Ahlner och nu de sista åren Allison. Längsta resan gick till Lund. Stücken Sunström i målet blev skadad. Vi fick stryk med uddamålet efter förlängning och utspelaren Thomas Bengtsson kämpade heroiskt i målet. — Nog vore det trevligt om turneringen finge återuppså i någon form. DN:s turnering om Kronprinsens pokal är skrämmande stor.

Skyttarnas inteckning i Kungakannan är inte den enda skyttebragden. Terminen går till hävderna som en av de stora. Bredden är enorm och på kretsens sista fältskjutning toppade solbackaskyttar i F 1, F 2 och F 3.

Allt om idrotten kan läsas i specialartiklar i detta nummer. Jag skall i stället ta upp ett annat problem.

När vädergudarna bestämmer sig för att kyla ner vår omgivning och blöta oss med regn och snö då tappar många tidigare spänstig solbackayngling stilen. Han kurar ihop sig, kör ner händerna i byxfickorna och

får en hållning som gamle Ling skulle gråta blod åt, om han såg. Kanske har ynglingen något stort skylande plagg på överkroppen, som gör honom orörlig, men han har inga vantar, han har inget att sätta på huvudet, han har mången gång synnerligen dålig fotbäcklädnad i slask och tö (alltför dålig att stå på kaxis med). Detta är inte något ekonomiskt problem utan ett slarv- (kanske snobb-) problem.

Nej, Ni måste bli vän med vädret. Kläd Er vettigt och stick inte huvudet i busken för att det blåser snålt om öronen och slaskar och stänker på skolgården och på idrottsplatsen.

Varje utomhusstund piggar upp Dig, vädrar lungorna och ger Dig förnyade krafter till Ditt hårda och tröttande stillasittande studiearbete. I skog och mark runt Solbacka finns inga baciller men i klassrum, gymnastiksal och elevhem, är det tyvärr gott om dem!

Tänk också dessa mörka höstdagar på att det finns en vinter inom räckhåll, som det lönar sig att bli vän med. Den har vi inte råd att missa, den skänker oss krafter för hela året.

Vintern är inte bara slask, halka, kalla fötter, blå näsor och rinnande ögon. Det kommer en vinter på Solbacka som är rena medicinen, där luften är frisk och ren och snön är vit och skidvänlig. Rätt utnyttjad är den mer värd för välbefinnandet än självaste sommaren (som ju aldrig är någon riktig sommar).

Vi ses i fortsättningen i sport-sammanhang rätt och praktiskt klädda — i alla väder och med rätt utrustning.

HÖSTENS SKYTTE

Höstterminen var bara en dag gammal, när vi kallade intresserade skyttar till Esspestugan för ett sammanträde. Omkring 70 st. hade hörsammat kallelsen och trodde sig vara kapabla att representera skolan vid kommande tävlingar. Vid en snabb granskning av antalet tidigare tävlingar och resultat som de hade presterat, minskade gruppen ganska omgående till omkring 30 st. Nu fick vi plats i stugan och kunde börja ett litet sammanträde, som behandlade våra skytteproblem och kommande tävlingar.

Första stora tävlingen, som gick av stapeln, var Junior-SM i Gävle. Sörmlands Skytteförbund hade bl. a. anmält 4 st. solbackaskyttar, nämligen Norrby, Stensby, Nyström och Rydin. Bäst lyckades Rydin med en 11:e placering. Ungdoms-SM, 4-mannalag gick till Sörmland och i laget ingick från Solbacka, Rydin och Stensby. Svensk juniormästare blev en sörmlänning, Erlend Larsson från Bogsta.

Efter ett par veckors intensiv träning och diverse uttagningstävlingar, hade gruppen som skulle representera skolan vid Skolungdomens SM i Stockholm minskat till 17 st. Tävlingen gick den 25—26 sept. och ur lagsynpunkt blev den en av de framgångsrikaste för skolan. Till Solbacka gick nämligen Hans Majestät Konungens vpr. för 4-mannalag och Skytteförbundets vpr. för 3-mannalag. Bland individuella resultat kan nämnas Ulf Stensby, 5:a i klass 2 (107 deltag.) Erik Paulsson blev 13:e i klass 1 (210 deltag.).

Att skolan har bra skyttar fick vi bevis på när Skytteöverstyrelsen skulle ta ut Sveriges landslag för skolungdom för tävling mot de övriga nordiska länderna. Fyra skyttar skulle ingå i laget och Solbacka hade glädjen att få med två man, nämligen Stensby och Nyström. Att det svenska laget sedan vann, var ju ytterligare en angenäm upplevelse.

Söndagens fältskjutning blev inte lika framgångsrik, men Stensby belade en 6:e plats bland 56 deltagare.

Nästa veckoskifte var det dags för nästa drabbning. Det var DMLS-tävlingarna, som gick i Karlstad. Resultaten var

lite blandade, men ett vpr. i skolskytte gick till Solbacka. En mycket stark insats gjorde Johan Wahlquist i fältskjutningen. Han vann med dagens bästa resultat, 29 träff av 30 möjliga. Att nerverna sedan spändes lite för hårt vid mästerskapet är fullt förklarligt, men en 3:e placering var en framgång för Johan, som vi gläds åt. Några juniorer fick för första gången vara med i denna tävling och Klas Norin skötte sig med den äran och vann juniorklassen med fullt 100 p.

Vidare har vi skjutit förbundets tävling på hemmabanor. Tävlingen gällde juniorer och 1:a-klassare. I lagtävlingen blev Solbacka 3:a bland Sörmlands skytteföreningar. De bästa resultaten individuellt: 12:a H. Issenius 100 p. (167 deltag.), klass 1, Paulsson 148 p., Gidlöv 148 p., 2:a resp. 3:a.

För övrigt har vi deltagit i kretsens fältskjutningar under hösten. En vacker avslutning på säsongen gjorde Norrby, Stensby och Norin, som vann sina resp. klasser vid Gryts fältskjutning den 21 november.

I skjuthallen på Herrökna installeras just idag, då denna krönika skrivs, värmeanläggningen. Den består av 4 infralampor som placeras över skjutplatsen och möjliggör skjutning även under den kalla årstiden. De skytteintresserade eleverna har nedlagt ett förtjänstfullt arbete och under hösten har väggarna klätts med Holmens Board (smugreklam). Omgående kommer tävlingarna att köras igång och vi har redan de första skjutkorterna klara, som gäller förbundets tävling på hemmabanor i luftgevärsskytte.

Fem olika skjutskolor har varit i verksamhet på eftermiddagarna, för att ta hand om nya intresserade skyttar. Vi hoppas att bland dessa hitta nya skyttar som kan fylla luckorna, när några av våra bästa till våren tar studenten.

Att verksamheten varit ganska aktiv, hoppas jag framgår av den lämnade redogörelsen. Jag vill också å skytteföreningens vägnar, framföra ett tack till alla skolans skyttar för en god insats, ett trevligt uppförande och ett gott kamratskap under den gångna terminen.

Ett Gott Nytt Skytteår 1966, med samma friska satsning

önskar I:

Nu äntligen kan Solbacka ståta med att ha tagit prins Bertils pokal för alltid. Många »förståsigpåare» hade dock tippat att årets lag inte skulle hålla måttet, men så blev alltså ej fallet. Årets lag visste vad en seger i cupen betydde och spelade därefter.

Efter en träningsmatch mot Vårdinge kunde man i alla fall ana, att det även i år skulle bli ett lag att räkna med i D. N.-cupen. Matchen slutade med storseger (9-0) för Solbacka.

Stommen i laget fanns kvar från förra årets segrare i cupen. Det var C.-B. Edström, G. Hård af Segerstad, Sjunesson och Ihse. Dessa + lagledaren, mag. Wall fick nykomlingarna att smälta in i laget på ett utomordentligt sätt. Den kamrataranda som satte sin prägel på laget, var mer än angenäm.

Så var det då dags för den första riktiga matchen. Den spelades i Sörmlandscupen mot Katrineholms tekniska på bortaplan. Även om Solbackalaget stundtals hade ett glänsande spel, slutade matchen med siffrorna 3-0 till hemmalaget. Halvtidsresultatet var dock 0-0 vilket måste betecknas som ett mycket hedersamt resultat för Solbacka. Att Katrineholm var det klart bättre laget framgick dock ju längre matchen led mot sitt slut.

DN-CUPEN

Solbacka blev i den första matchen lottade mot Stockholms samgymnasium. Matchen spelades också i huvudstaden, närmare bestämt på Hjorthagens I. P. Efter en mycket trevande inledning, kom första målet genom vi. Hans Wängö. Efter det målet blev spelet genast mycket bättre. Viljan att vinna, märktes hos varenda spelare i Solbackalaget. 2-0 och 3-0 gjordes av cf. P. M. Ihse. Slutresultatet fastställde senare Hård af Segerstad genom en nick på en hörna, slagen av Sjunesson. Det var en härlig seger för laget (4-0), för den första matchen brukar alltid vara den svåraste. Det var ingen stor match, men självförtroendet kom.

I och med segern var laget uppe i semifinal. Efter någon vecka stod det klart att Lundsberg skulle bli nästa motståndare. Solbacka hade turen att få hemmaplan, vilket glädde skolan i allra högsta grad. Varenda elev på skolan visste, att om »de gulsvartas» gick segrande ur striden även i denna match, skulle de få bevittna finalen, som i så fall skulle spelas på bortaplan.

Att eleverna ville vara med om finalen, märktes sannerligen och gav uttryck i ett vilt hejande på »de gulsvartas», då Lundsbergarna ställt upp framför sina motståndare. Man

trodde nog lite till mans, att det inte skulle gå att klara av Lundsberg, som hade en sådan fin tränare som Bertil Nordahl. Men dessa farhågor skulle snart visa sig vara omotiverade. Om Nordahl var bra, så var Wall bättre.

Matchen inleddes mycket nervöst och något riktigt spel förekom knappast under inledningen. Men snart blev det bättre och Ch. Carls kunde göra ett mycket vackert mål. Stor glädje på läktarna och plan. Lundsberg lät därefter inte Solbacka spela det vackra spel som man är van att få se. Istället för att försöka spela fotboll, gick Lundsberg helt in för att »trycka dit» så många som möjligt av sina motspelare. Det lyckades nu inte, utan Solbacka kunde späda på sin ledning genom Ihse, som fick in en boll på mer tur än skicklighet. Halvtidsresultatet fastställde sedan Sjunesson på en straff (bra lagd!).

Med en betryggande ledning gick »de gulsvartas» ut till andra halvlek. Lundsbergarna satte igång med en väldig offensiv, men vad gjorde det, när Palm i Solbackamålet tog alla skott som avlossades av Lundsberg. När t. o. m. hans medspelare oturligt råkade få iväg ett, blev det emellertid för mycket för den gode Palm. Ställningen var alltså 3-1. Detta fick inte Solbackagrabbarna att tappa sugen. Ännu en gång kom ett mål utav Ihse och 4-1 var ett faktum.

Det sista målet i denna match var något av en drömmarnas fullträff. Ulf Andersson slog ett vackert inlägg från högerkanten och där kom Carls framstörtande och nickade bollen otagbart i mål. Semifinalen slutade alltså med 5-1 till Solbacka. Obeskrivlig glädje hos såväl spelare som elever och lärare.

Den andra semifinalen gick mellan Sigtuna Hum. o. Djursholm. För att få en förvarning om hur pass bra eller dåligt de kommande motståndarna spelade, åkte några grabbar i Solbackalaget upp till Sigtuna för att bevittna den bataljen. De kom tillbaka med ett leende på sina läppar. Matchen de hade sett var absolut en klass under det spel som presterades av Sol-

backa och Lundsberg. Visserligen gick matchen i Sigtuna på grusplan, men det skulle i alla fall inte vara någon konst att slå Kronprinsens skola, enligt »spionerna».

DAGS FÖR FINAL

Hela skolan packade in sig i bussar för vidare transport till Sigtuna och dess grusplan. Laget åkte emellertid före övriga skolan i egen buss. Uppladdningen måste ju skötas ordentligt. Strax innan avspark kom resten av skolan och matchen kunde börja.

Den började i ett oerhört tempo men selpassningarna var många. För första gången under turneringen fick försvaret verkligen visa vad det gick för. Humanisterna pressade en aning under första halvlek och då fick framför allt Palm i målet visa, att han inte står långt ifrån allsvensk klass (prouspelat i Djurgården). Det verkade som om Solbackagrabbarna hade svårt med att komma underfund med sargen, som var i stället för sidolinjer. Inget blev egentligen uträttat i den första halvleken. Man kunde bara konstatera, att Sigtuna inte var så dåliga som man hade trott.

Andra halvlek började likt den första. Det märktes att nerverna var i olag bland de flesta på plan. Men i mitten på andra halvlek hände det emellertid något. Straff! Solbacka fick en straff och den alltid lika säkre Pelle Sjunesson skulle lägga

den. Ett stort ansvar vilade på hans axlar. Skulle den gå in, skulle matchen säkert vara avgjord. Pelle tog god tid på sig, tog sedan sats och sköt, men inte bättre än att målvakten räddade. Något mera tillbud efter straffen var det inte, utan vid full tid var ställningen 0-0.

Vid förlängningen som följde, märktes det att spelarna var oerhört trötta. Tempot hade sjunkit mycket och de anfall som förekom, var mycket sporadiska, även om viljan att göra ett mål fanns. Men när endast några få sekunder återstod av första avdelningen i förlängningen, sköt Ihse ett skott som målvakten halvklaratade och på returen kom Carls ångande i sedvanlig stil. Han gjorde naturligtvis inget misstag, utan satte nätet i dallring med ett mycket hårt skott. Glädjen var obeskrivlig bland spelarna i Solbackalaget. Nu förstod man att matchen så gott som var avgjord. I den sista delen av matchen hände inte mycket. Solbacka spelade i se-gerviss stil även om Sigtuna försökte att få in ett kvitteringsmål. När slutsignalen gick, stormades planen av Solbackaelever och lärare (!). Det var en härlig seger.

Utdelningen av prins Bertils pokal skötte en annan prins om, nämligen Kronprinsen. Efter denna ceremoni bytte spelarna om, för att sedan avnjuta en bankett tillsammans med båda skolornas rektorer, lagledare, representanter från D. N. samt sist men inte minst Kronprinsen.

De som deltog i det segrande laget var från målvakt till vänstertytter: Kjell Palm, C.-B. Edström, Magnus Edsäter, Pelle Sjunesson, Göran Hård af Segerstad, Ove Haraldsson, Christer Carls, B. Fagerberg, P. M. Ihse, Hans Wängö, Jan Wennerholm. Även några andra har deltagit i vissa matcher. Dessa var Svensson, AI, Liljedahl och Svedberg.

LILLEN.

Skolseglingarna i KARLSTAD

Årets skolungdoms-seglingar gick i Karlstad mellan den 18 och 19 september. Vädret var hela tiden ogynnsamt, med vindar omkring 12 m/sek. I byarna kunde dock vindstyrkan öka till 17-18 sekundmeter.

Det var tre seglingar sammanlagt. Två gick på lördagen och den sista på söndagen. Solbacka ställde i år upp med två båtar, nämligen en i Flying Junior-klassen och en i OK-jolleklassen. På Flying Junior

bestod besättningen av Magnus Lindstrand, rorsman och Hans-Christer Palmers, gast. OK-jollen hade Bo Hemmingson som »herre».

Teamet Lindstrand-Palmers placerade sig som 16:e båt utav 20 startande. Tyvärr kunde de inte räkna första seglingen på grund av roderhaveri. I OK-jolle-klassen kunde Solbacka tillskriva sig en 28:e placering bland 78 startande båtar.

B. H.

Balett

med

Dansen börjar . . .

andra turen . . . framåt på tåspetsarna . . . piruett . . .

**. . . femte
turen**

boll

Framåt på täspetsarna igen

**Hallå där!
Håll takten
bättre inför**

**sista
turen**

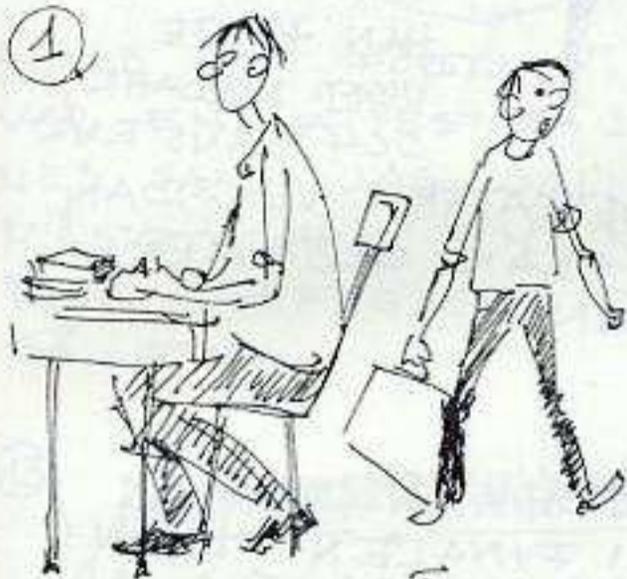

NÅGRA BILDER OCH RADER

Ring en

forts från 1964.

ÄNTLIGEN HAR DEN
SKÖNA HÖSTTERMINEN BÖRJAT OCH
ALLA VIKTIGA HÄNDELSEER FÖRBLEKNAR
INFÖR GLÄDJEN ATT FÅ SITTA I
SKOLBÄNKEN IGEN.

EN MR "GALLOP"
UTSÄND FRÅN
INSTITUTET MED
SAMMA NAMN KOM
VID SIN UNDERSÖKNING
FRAM TILL ATT ALLA
TÄNKTE PÅ HUR DET
SKULLE GÅ I PRINS-
FOTBOLLEN

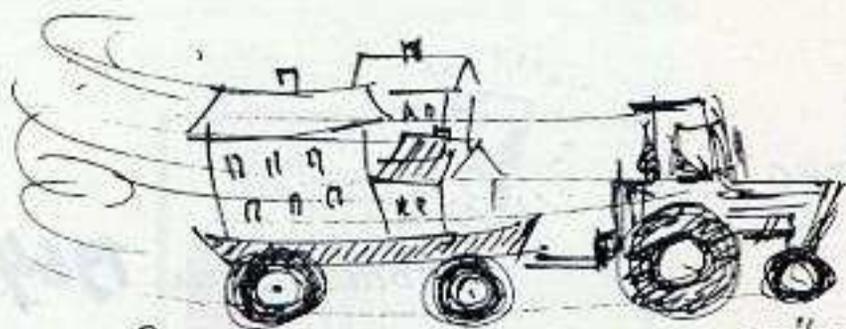

HEMMA SATT
LAGLED. OCH
TRÄNARE WALL
OGH FUNDERADE

NÄR WALL
TÄNKT FÄRDIGT SATTES TRÄNINGEN
IGÅNG OCH I SNABB FÖLJD

5

ÅRTE DIV. SKOLOR UT, FÖR VIDARE TRANSPORT MOT.....

6

OCH SÅ VAR DET DAGS ATT MÖTA LUNDSBERG LAGET HADE EN KUL KILLE SOM TRÄNARE. HAN HETTE VISST NORDAHL, OCH HANS EN-

MANSTEATER VID SIDAN AV PLAN GLÖMMER INGEN!!

7

OCH HUR GICK MATCHEN?

FICK VI IN OCH

FICK LUNDSBERG

IN, FAST VI HJÄLPTE JU TILL, VILL JAG MINNAS!

8

OCH SÅ VAR VI I FINALEN IGEN!

PÅ ANDRA SIDAN SKULLE LIKSOM I FJOL STÅ SIGTUNA HUM.

9

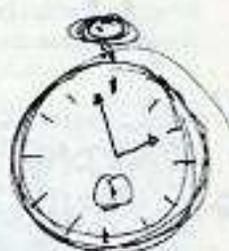
LYCKANS GUDINNA GAV SIGTUNA HEMMAPLAN.

10

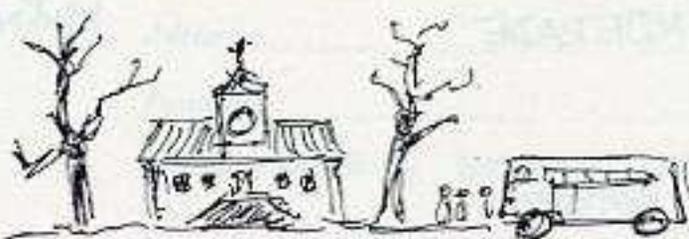

RESVÄG — SOLBACKA — GNESTA — KUNGL. HUVUDSTADEN — SIGTUNA.

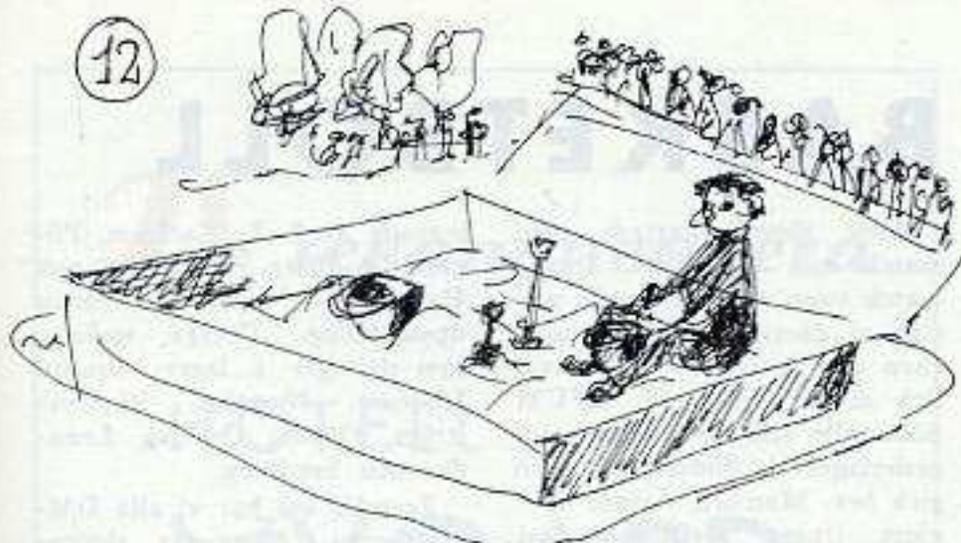
11

I GOD TID D.V.S. 2 MIN. FÖRE AVSPÄRK ANLÄNDE MIN BOSS TILL SIGTUNA

12

BLAND DET FÖRSTA VI FICK SE
VAR EN "JÄTTESTOR LEKLÅDA
MED SAND" JAG SA: "ATT DET
MÅSTE VARA EN KUNGL. LEK-
PLATS EFTERSOM DEN VAR
SÅ STOR...

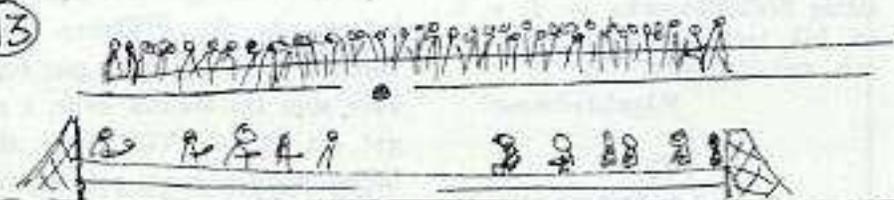
16

...
IHSÉ KÄMPADE
SOM EN SANN
SMÅLÄNNING

OCH EN RESE
SOM TRYCKT NER
DE FLESTA VAR
HÅRD AV SEGERSTAD

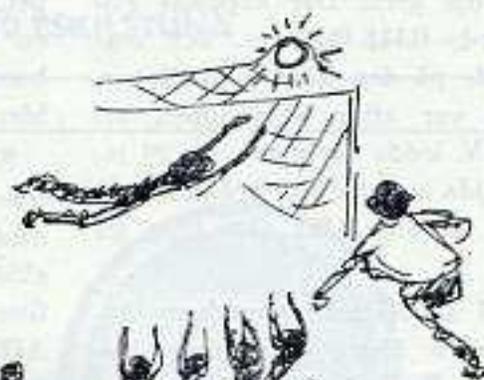
13

MEN PLOTSLIGT KOM DET IN 22
SPELARE. 2 LINJEDOM. OCH 1 (EN)
DOMARE OCH STÄLLE SIG I
LÅDAN OCH DÅ FÖRSTOD JAG
ATT DETTA VAR FOTBOLLSPLAN.

17

VID FULL TID VAR LEKEN
OAVGJORD MEN NÄR
FÖRLÅNGNINGEN BÖRJADE
KLÄMDE CARLS IN EN
PÄRLA

SIGTUHA
FANS

SOLBACKA
FANS.

OCH SÅ VAR
SAKEN KLAR!

14

BLAND DE AKTIVASTE
VAR SOLBACKAS KLACK-
LEDARE OCH SJUKVÅR-
DARE. MR WALL HÖLL
SIG FÖRSYNT I BAK-
GRUNDEN.

15

FELLE BLEV
LITE LEDSEN
OCH FYLLE
EN HINK MED
TÄRAR SEDAN
HAN BRANT
EN STRAFF.

SEDAN KOM EN
RIKTIG KRONPRINS
OCH DELADE UT
FARBROR PRINSENS
BUCKLA OCH
SOLBACKA
FICK BEHÅLLA
DEN FÖR GOTT.

OCH DETTA ÄR ALLT
SANNING INTYGAR

Isol
-65

TREKAMP

Under den gångna terminen anordnades en mycket trevlig idrottsskamp mellan tre klasser ur gymnasiet, nämligen RIV bi, RIII bi och AII. Initiativtagare till tävlingen var mag. Nilsson och vi får väl hoppas, att det även nästa år kommer att anordnas någon liknande tävling.

Varje klass fick ställa upp med två deltagare i varje gren. Man fick dock bara delta med samme man i två grenar. Tävlingen bestod av följande grenar: 100 m., 400 m., 1500 m., längdhopp, höjdhopp, kula samt spjut.

Poängräkningen gick till enligt detta mönster: 7 p. till segraren, 5 p. till andre man, 4 p. till tredje o. s. v.

Tävlingen började med 100 m., där L. Nilsson, AII, segrade på tiden 12,0 sek. Ställningen efter denna gren var: AII 10 p., RIV 9 p. och RIII 3 p. Nästa gren var kulstötning, som vanns av Månsson i RIV. Segerstöten uppmättes till 12,33 m. Höjdhoppet kom som tredje gren. Där hoppade Pilgård, RIII 1,65 m. och segrade på den höjden. Ställningen var efter höjdhoppet, att RIV ledde tävlingen på 26 p., följda av i tur och ordning, AII 20 p. och RIII tätt efter på 19 p.

I nästföljande gren kom tävlingens första dubbelseger genom Brulin och Stensby, som vann spjut tävlingen. Resultatet

för Brulin var 40,94 m. Efter spjut tävlingen kom en mycket krävande gren, nämligen 400 m. Här blev det åter en dubbelseger, men denna gång till RIV. Det var Wallander och Engdahl, som båda fick samma tid: 57,8 sek. I den näst sista grenen, som var längdhopp, tog L. Nilsson, AII, sin andra seger denna dag, genom att göra ett hopp på 5,73 m.

Detta innebar att ställningen inför den sista grenen, 1500 m., såg ut så här: RIV 47 p., RIII 43 p. och AII 41 p. Nu kunde alltså vilken klass som helst vinna hela tävlingen.

Ihse, AII och Wahlquist, RIII låg och drog varandra till det återstod 100 m. av loppet, men då lade Wahlquist på en spurt som Ihse inte kunde besvara. Tiden för Wahlquist blev 4.46,4.

Efter en mycket jämn och trevlig kamp, lyckades RIII bi med en god vilja och kämpaglöd vinna tävlingen med 52 p., före RIV, som fick ihop 51 p. AII kom dock inte långt efter med sina 50 p.

»Walle».

TENNIS

»Den vita sporten» dominerade i år på Solbacka. Detta märktes särskilt under S. M., där inte mindre än 60 deltagare ställde upp. De 4 storspelarna på skolan gick ganska smärtfritt till semifinal. Där möttes i den ena, Stiller och Hässler. Den senare överraskade stort och gav Stiller oväntat hårt motstånd. Slutsiffrorna blev emellertid 5-7, 6-3, 7-5 i Stillers favör. I den andra semifinalen slog L.-E. Karlsson lätt ut Burlin. Resultatet blev 6-0, 6-1.

Finalen blev en mycket spännande uppgörelse. Många hade sökt sig ned till tennisbanan vid Allén. Första set gick med en rasande fart, där Stiller vann övertygande med siffrorna 6-0. I andra set började dock

Karlsson få styr på sina slag och lyckades vinna detta med 7-5. Det bör också nämnas att Karlsson dessutom räddat tre matchbollar. Vid ställningen 1-1 i set, fick tyvärr matchen avbrytas p. g. a. »läxis».

Nu kan man ju fråga sig om 20 min. »läxis» är så viktigt, att man inte kan spela färdigt en tennisfinal? Kapten Tranquist (som bröt matchen) har ju tidigare under året beviljat skolans skyttar ledighet t. o. m. över läsdagar. Nog tycker man att en gymnastiklärare borde ha större intresse för denna ädla sport.

I realskolans final möttes Jönsson och Tell. Jönsson lyckades vinna denna jämna kamp med siffrorna 6-3, 5-7, 6-4.

Munkarna.

BASKETBOLL

Årets säsong startade med match mot Södertälje. Denna match vann vi övertygande, medan vi däremot i andra matchen som spelades i Eskilstuna, fick se oss besegrade. KFUM Södertälje ville ha revansch för nederlaget i Södertälje, men gick bet. Matchen slutade oavgjort (ingen förlängning på grund av tidsbrist).

I den första div. III-matchen mötte vi Oxelösunds triangel-förening och de fick se sig be-

segrade av L.-E. Karlsson, Pilgård, A. Berg, Wahlquist och Ihse, vilka utgör vår första uppställning. Övriga spelare, som deltagar i laget: Brulin, Ubbsen, Nyström, Wennerström, Olsbro, Durling, Leander och Svedberg.

Framför oss har vi alla DM-matcherna, Allsvenska skofcupen samt div. III-matcher mot Södertälje, Arboga, Surahammar och Oxelösund.

Yank.

INSÄNDARE!

SOLBACKAJACKAN!

Jag tycker att vi ska få en riktig Solbackajacka — d. v. s. en blå jacka med ett bra tyg och snitsigt sydd.

Fågelskrämma!

TACK!

Tack Rektor och Vaktmästare Winér för cinemascopeduken! Nu äntligen slipper man leka giraff i aulan och dessutom blir filmerna mycket bättre.

Jim-Jim.

ANDRA HEM?

Under tredagarslov åker som bekant de flesta elever hem. Det blir dock alltid ett par stackare som får stanna kvar, i regel ett 20-tal. Vid dessa tillfällen tycker man att lärarna kunde försöka taga initiativ till att försöka göra något för dessa, men intet har gjorts. Är det inte meningen att Solbacka skall vara ens andra hem?

»Alone».

FINAL -65

Årets final om prins Bertils pokal, som spelades på Sigtuna mellan dess skola och Solbacka, kommer troligen att gå till Solbackas historia, som publikens match. Aldrig har det från exempelvis lärarkårens sida varit ett så stort intresse för en final. De hade nästan mangrannt mött upp vid sidan av Sigtunas förträffliga gräspl. — förlåt — grusplan.

Där kunde man se lektor Björkman som en mycket intresserad åskådare på toppenhumör. Man kan anta att han blev särskilt glad, då det blev Christer Carls som fick avgöra matchen genom att göra det enda målet. Grabben är ju »spanjor» och går i VIII. Det är därför ganska förklarligt, att lektor Björkman vid det tillfället hoppade högt (högst) av glädje.

Men det fanns också andra som engagerade sig otroligt mycket i matchen. Adjunkt Eriksson var en av dem. Han var så inne i matchen, att han nästan glömde att hålla fyr i pipan, vilket måste betecknas som mycket ovanligt.

Sedan kan man nämna en rad fotbollsexperten, som exempelvis: lektor Mellquist, doktor Ehn, adjunkt Berger, kapten Tranquist och teckningslärare Isenius.

Doktor Ehn ansåg med sitt biologiska kunnande, att matchen borde avgjorts i ett tidigare skede, med tanke på mjölksyran.

Men det var inte bara lärare som uppmärksammades. Något som glädde mycket, var att se en mängd f. d. Solbackaelever, som hejade på sin gamla skola. Under tecknad kunde bl. a. se Curt Holsti med sin ständiga följeslagerska.

Till sist kan det nämnas, att en mängd telegram kom, både före och efter matchen.

LILLEN.

Oväsade pennor

(eller kanske tvärtom)

EN HÖSTPROMENAD

i Solbackas omgivning

☆ Uppsats av Christian Mörse

Det var en söndagsmorgon. De tre fönstren i mitt rum hade stått öppna under natten, och golvet kändes kallt under fötterna, när jag försiktigt steg ur sängen. Jag gick småhuttande fram till fönstret och såg ut. En tunn dimma, orsaken till mina kalla fötter, höll på att raskt fördrivas av en stor och klar sol.

Plötsligt bröts tystnaden av en gäll signal, och det fanns inte längre tid att betrakta den vackra naturen utan jag fick klä på mig och bege mig till frukosten.

När jag kom ut från matsalen, sken solen ändå ljuvligare och jag kunde inte behärska mina ben utan lät dem föra mig upp mot idrottsplatsen och vägen ner mot badviken. Jag hade just passerat Stora porten, när någon ropade mitt namn och jag varseblev min far och min hund, vilka kom gående emot mig. Vi hälsade glatt på varandra och fortsatte sedan vårt samtal, medan vi långsamt gick nedför vägen längs idrottsplatsens utsida.

Det var en underbar morgon, ännu litet kallt, men med en ljuvligt värmande sol. Vinden svepte lätt i trädkronorna, och här och där singlar några löv ned till den av gulbruna löv redan täckta marken.

Det hade varit några ganska regniga dagar tidigare, och nu sög det till i nästan varje steg. Robin, min tax, en för övrigt ganska småväxt sådan, hade glatt hoppat omkring inne i buskagen, men nu blev det plötsligt alldeles tyst därinne, en tystnad följt av vilda skall och ylanden. Jag lämnade vägen och steg plötsligt in i en sagovärld. Där var mycket

skumt, nästan inget ljus alls lyckades tränga igenom det skyddande och trots årstiden ännu ganska trotsiga lövverket, och vatten droppade ned på ymmigt förekommande gamla stubbar och stenblock. Denna bild, så som tagen ur en sagobok, fulländades av ett underligt monster som stod mitt ute i en stor gyttjepöl. Jag måste först gnugga mig ordentligt i ögonen, innan jag upptäckte, att det var min stackars tax, som hade gått ned sig i en så stor gyttjepöl, att han hade fastnat och bara huvudet syntes ovanför den bruna sörjan.

Plötsligt började han skälla, ja nästan vråla av ursinne och när jag vände mig om, förstod jag orsaken. En räv med den röda pälsen glänsande av dagg och en liten kaninunge i munnen, stod ett ögonblick blickstill på en stenbumling, bara några meter ifrån mig, men försvann strax som ett rött streck. Nåväl, jag befriade min hund och vi fortsatte, tillsammans med min nu ganska otåliga far, promenaden.

Redan nu hördes skriken från några sista modiga badande, men när vi kom ner till badbryggan glömde vi alldeles dessa tappra för den underbara syn som nu öppnade sig för oss.

Solen lyste över en nästan spegelblank sjö, där några änder just lyfte med smattrande vingslag, mängder av fiskar stod och slog i vassen i strandkanten, och på andra sidan sjön gick korna fridfullt omkring och betade på strandängen, och längst bort på andra sidan sjön låg en tunn dimmslöja ännu kvar. Vi satte oss ned och bara tittade men märkte snart, att

det trots allt var höst och att luften var ganska kylig, så vi reste oss upp och började i sakta mak gå i riktning mot skolan och mitt elevhem.

Detta hade i sanning varit en promenad, som jag sent skall glömma.

Alla årstider har sin tjuvning men i mitt tycke är en vacker höstdag och tillfälle att få göra en promenad något av det underbaraste naturen har skänkt människan.

EN HJÄLTE

☆ Av Christer Carls

Denna dag äger ej datum, ty den är en dag som alla andra i koncentrationslägret.

En dag då hundratals män gräver en massgrav åt sina bröder, som skall lämna detta liv och förintas av bakterier. Dessa män har en gång varit män med ljusa framtidsutsikter, de har kanske även haft familjer. De var individer, tills de på grund av sin tro och ras blev transporterade till koncentrationslägret. Under denna transport blev de enskilda individerna, männen, en för en ett nummer och deras namn avlivades.

Där finns män från Tyskland, Frankrike, Holland, men vad spelar deras nationalitet för roll: de skall aldrig mera se sina fädernesland igen, med de ögon som Gud skapade dem. Måhända kommer en del av dessa män att se vad detta ledde till, men de kommer säkert då att inse det meningslösa i tillvaron och aldrig komma tillrätta med sig själva, ty de är de enda som känner ordet realistiskt.

Det är spökligt att se dessa män vandra runt i lägret, dag efter dag, år efter år, tills de är så utmärklade att de ej orka stå upprätt.

När de faller, fortsätter de andra att gå, somliga tar vägen över den döende, andra går vid sidan om, för de har gått där hela dagen sedan dimman lättade och de skall gå där tills dimman kommer.

Har dessa män några hjärtan, kan de ej hjälpa den döende? De hade hjärtan, de hade ömhet och de kunde hjälpa, men nu kan de ej längre.

Finns här ej någon hjälte, en man, som har kvar den av generationer ärvda samhörighets- och broderskapskänslan?

Nej, här finns ingen hjälte, inga män, inga individer. De skall gå tills dimman kommer...

EXCALIBUR.

I denna vita värld
höjer jag mitt svärd
att krossa intolerans
i ett land där inga segrar
vanns
att krossa människors syn
och se den fara skyn
att hjälpa mörka män
som trots allt lever än
i denna vita värld...

Vid besök i

SOL - STADEN bor
- BACKAPOJKAR

på **STADSHOTELLET**

SÖ BETLÄS - ett gäng med backen i rösten

Palle, Ingo, Görgen och Jan. (Bilden ur HJÄLP).

SOLBACKAGRABBARNA SOM SLAGIT VÄRLDEN MED HÄPNAD

Presenteras här för första gången i skoltidningen

PALLE (till vänster): 19-årig sympatisk skåning från Tollarp. Har gått på skolan i två år och börjar tredje ringen till hösten. Spelar gitarr och banjo och sjunger låtarna omväxlande med Jan. Fyllig och mogen bas. Har de flesta beundrarinnorna (fansen) av de fyra. Är en aning blyg men påfallande munvig.

»INGO» (tvåan från vänster) även kallad Kurre på grund av sitt envisa kurtiserande av blondiner är den enda Stockholmare i gruppen. Behandlar trummorna med utökt känsla och takt och har genom sitt säregna utseende utgjort ett stort dragplåster. Går

i AI och fyller år i år.

GÖRGEN, dalmasen med den sjungande, äktsvenska dialekten, går i andra ringen och siktar på att varva för att slippa repmanaden ännu ett tag. Fyller 25 till hösten och ligger tack vare sitt småtrevligt krulliga hår mycket väl till hos alla små tonårsflickor. Behandlar gitarren på inspirerande spanskaktigt manér.

JAN, 18-årig norrlänning från Köpmanholmen, är bandets förste sångare och skriver tillsammans med Palle alla hitsen. Mogen men en smula överlägsen yngling med färskt kör-

kort och enastående koordinationsförmåga på scenen. Gammal i gården. 6 Solbackaar bakom sig.

Tillsammans utgör grabbarna den världsbekanta kvartetten SÖ BETLÄS, som slog igenom häromåret, och som redan legat i topp på världens alla poplistor och gjort succé överallt där de dragit fram. Nu senast i Tajland, där de mellanlandade under resan från USA.

Bandets demonmanager, kantator Anton Pluttebratt uttalar sig i en intervju: »Nog hade vi hoppats på lite uppskattning från publikens sida, då vi den

där marskvällen för drygt två år sedan höll en soaré nere i Stjärnhovs föreningshus. Men att det skulle tända så hus i helsicke och att framgångarna skulle följa så slag i slag hade vi aldrig kunnat fantisera ihop.

Vem kunde välan misstänka att våra bords- och snapsvisor skulle slå så enormt. Visst har vi haft tur. Men grabbarna är genin. Musikaliska snillen helt enkelt. Och millionerna strömmar oavbrutet in, skrockar herr Pluttebratt gemytligt och hastar stressat i sin randiga scenkostym bort till några andra presskillar.

»ANSO».

Hört, bánt, sett

BRÄLLOPSNOTISER

Jur. stud. **ROBERT SPARVE** och fröken **Christina Lagerman**, dotter till fru Gull Lagerman, född Roosval, i hennes äktenskap med aukt. revisor **V. G. Lagerman** . . .

. . . i Hedvigs kyrka, Norrköping, mellan j. kand. **FRED-**

RIK HULTBOM, Norrköping, och fröken **Gunilla Löf**, dotter till herr Carl Löf och hans maka, Norrköping . . .

. . . teknolog **CARL-OLOF SAHLIN** och pol. stud. **Ingerd Eriksson**, dotter till herr Olof Eriksson och hans maka, född Parment. Kyrkoherde **Jan Redin** vigde . . .

. . . järnriken i intendenturkårens reserv **JAN FAGRÆUS** och fröken **Madeleine Sjölin**, dotter till överste **T. P. Sjölin** och hans maka, född Rössel . . .

. . . i Stjärnhovs kapell mellan järnriken i signaltruppernas reserv, pol. stud. **JONAS WIKÉN**, Hälsleholm, och leg. sjukgymnasten **Monica Malmström**, dotter till förste flyg-

läkare **Erik Magnusson** och hans maka, född Garmer, Nyköping . . .

. . . greve **HENRIC G:SON FALKENBERG**, Brokind, och fröken **Eva Magdalena Hellbing**, dotter till fru Anne-Marie Weidling, f. Blomberg, Stockholm, i hennes äktenskap med stadsombudsman **Y. Hellbing**, Lidingö.

TEATER KRÖNIKA

Liksom tidigare år har teatersäsongen varit omväxlande och en härlig avkoppling i skolrutinen. Första pjäsen som sågs var Ostrovskijs »En skojares dagbok». Handlingen tilldrager sig i Ryssland.

»En skojares dagbok» är en bra pjäs, ovanligt spirituellt och kvick. Glumov, som är pjäsens huvudperson är en skojare av sällan skådad art och den ende riktige vän han har är dagboken, där han antecknar sina tankar och känslor, utan censur, och då dagboken blir upptäckt blir det naturligtvis komplikationer. Men Glumov försvarar sig med att säga att allt han skriver i sin dagbok är sådant som man säger om varandra, fast aldrig mitt i ansiktet.

Detta är sensmoralen i pjäsen och man får säga att det var en lyckad kväll.

Men »Ljuva ungdomstid» tar nog ändå hem höstens pris som den bästa. Den gick hem hos den ungdomliga publiken. Den handlar om gymnasisten Rickards första kärlek, bitterheten då den genom en oförstående fader bringas på fall och den stora lyckan då de unga tu

återförenas vid flodens strand.

Här bröts nog författarens, Eugene O'Neill, allvarliga mening att skapa ett romantiskt skimmer över denna akt, av publiken som tyckte att flickan var alltför vek och måhåg.

Men pjäsen hade också ett budskap till den äldre generationen genom onkel Sids och hans beundrarinna. Hennes ömma omsorger och Sids slarviga vanor återspeglade en svunnen ungdom för dessa båda, i ålder över medelåldern men med sinnet som barnets.

Pjäsen fick den bifallsyttring den var värd, fem gånger halades ridån innan publiken ville återvända hem.

Den tredje pjäsen var en operett av Willner med musik av Lehar och namnet var »Greven av Luxemburg».

Nu fick även de yngsta klasserna av realskolan tillfälle att gå, beroende på att en Vietnam-debatt, fångade de högre ringarnas intressen. Nåväl båda parter var nöjda och en kul och trevlig stund var det som en av realskoleeleverna uttryckte det i pausen.

MASSA.

Kinnasand - vad är det?

KINNASAND är en fabrik för tillverkning av inredningsföremål. KINNASAND ligger i Kinna - en bygd med sekulära vävartraditioner - och dess produkter är välkända och uppskattade både i Sverige och över hela världen.

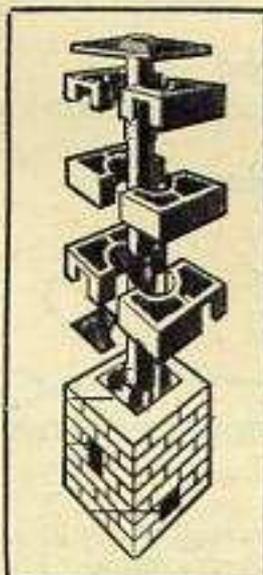
KINNASAND är ett begrepp för hög kvalitet och exklusiv design. Textiltapeten NOVALIN av 100 % linneväv och möblerna i modernt komponerade mönster är tillverkade med hantverksmässig omsorg för att motsvara de högsta kraven.

Kinnasand

AB Kinnasand, Kinna • Telefon 0320/11500

med gastät röckanal
av heldraget stålrör
därför mest brandsäker!

Detta ger Er betydande trygghet och tar bort riskerna med gasläckor och soteld. LIFFBLOCK SKORSTENEN är enkel och snabbmonterad. Finns en och tvåpipig. Den är givetvis godkänd av Kungl. Byggnadsstyrelsen. Prisbillig.

Varpa mellan 15-50 % och bygg med våra fabriksställda betongelement med kanalsystem som muras kring heldrager stålrör.

Sprickbildning och överbetsning ger tyvärr anledning till bränder med lödsotter. Detta förhindras med skorsten byggd av LIFFBLOCK - med vakueringskanaler.

Begär att få vårt projekt med informationer. Skriv eller ring.

DIGENS 26
KYLLETEN DN
**SPRICKA
i skorsten
vällade branden
NIO DÖDSOFFER
RAFFEL I HOCKEYN**
Tredrigg till 3 våningar
Inte en skräma

BETONGBOLAGET®

HALMSTAD tel 035/443 00 • VARBERG tel 0340/164 90 växel

var!

Indet av Edra försäkringar vänd
rtroende till en gammal solbacka-
g är i tillfälle täcka alla slag av
ar till konkurrenskraftiga premier
siga in- och utländska bolag

Orwar Corin

Co GÖTEBORG
Telefoner 137875 - 138944

AB MALMÖ - Telefon 26290

Affären för hela familjen

MAITS SHO

STJÄRNHOV Tel. 0158/402

OMEGA *Seamaster*

AUTOMATIC

med självuppdragen rotorverk, bestående vattensäker, stötskyddad och antimagnetisk.

Pris i stål från kr 285:—, i guld från kr 714:—. Riktpriset

Säljes med stjärnmakarnas allriskförsäkring och gemensamhetsgaranti.

Rob. Engström

Homngatan 10
Stockholm
Tel. 10 91 37, 20 26 00

Idrottsplatsen på Solbacka

har anlagts av

ENTREPRENÖR

HEIMER

JOHANSSON

Sparreholm

Tel. kontor 0157/305 64

bostad 0157/301 34

Utför
TRÄDGÅRDSANLÄGGNINGAR
och
IDROTTSPLATSER

TERMINSKRÖNIKA

(litet i efterband)

Den nionde januari startade terminen med grusade förhoppningar om ett långt härligt jullov, som istället rasat iväg på några dagar, och fyra långa hårda studiemånader låg för dörren. Några få dagar senare hade skolrytmen emellertid infunnit sig, ehuru nästkommande lov tycktes fjärran. Januari månad försvann dock lika snabbt som jullovet och efterträddes av en händelserik månad, som lät oss uppleva en ofäkt omfattande razzia, som utan förvarning och tyst men smärtsamt företogs av rådet. Det var som ett slag under häftet och det de missade den gången är inte värt att nämnas. En razzia under läxis! Skamligt, löd omdömena de dagarna. Men arbetskraft, anseende och respekt fick Mörnes gossar så det varade terminen ut.

En liknande husundersökning, men än noggrannare, leddes några veckor senare av mag. Larsson uppe på Norrebo, då också undertecknad stämplades och miste den fiffigt gömda radion en tid framöver.

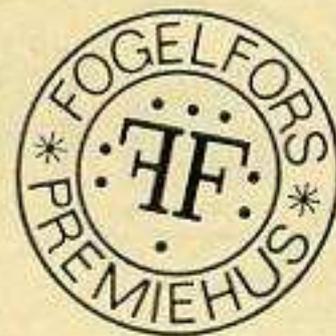
I mitten av mars började

de förhållandevis varma solstrålarna så att banta ned det tjocka snötäcket och våren nalkades tidigt men sakta. Efter sportlovet verkade terminen mycket angenämare med flerfaldigt tätt på varandra följande lov och permissioner. En trevlig resa till Sigtuna med spännande musik- och komiktävlingar som syfte vann alla medresenärers gillande, och segern gick också till »Backen». Skolgården vimlade i aprilens början av nervösa och utklädda abiturienter, som klagade på allt och alla i den stressade slutspurt. Omplacering i Mässen väckte vid samma tidpunkt ett visst intresse och nyfikenhet.

Efter ett härligt påsklov senare hade den trögsmältande snön äntligen försvunnit och fjärde ring var om möjligt än nervösare. Veckan därpå stormade dock vrakspillrorna ut genom skolhusets dörr. Allesammans!!! Halva skolan var då hemma på första majlov och stämningen blev visst aldrig vad den brukar under studentkläckningen.

Herman.

NYHET!

Fogelfors Premiehus
FLORA 66 ger Er:

- 1 Garanterat välplanerad bostad generellt godkänd av Bostadsstyrelsen
- 2 Snabb behandling av byggärendet
- 3 Kvalitet i byggnadsmaterialet
- 4 2.000 kronor i byggcheckar

Sänd in denna kupong till AB
FOGELFORS BRUK, Fågelfors. Tel. 0491/
512 00, så får Ni ytterligare informatio-
ner.

Tomt finnes
Skall bygga nu
Tomt sökes
Skall bygga senare

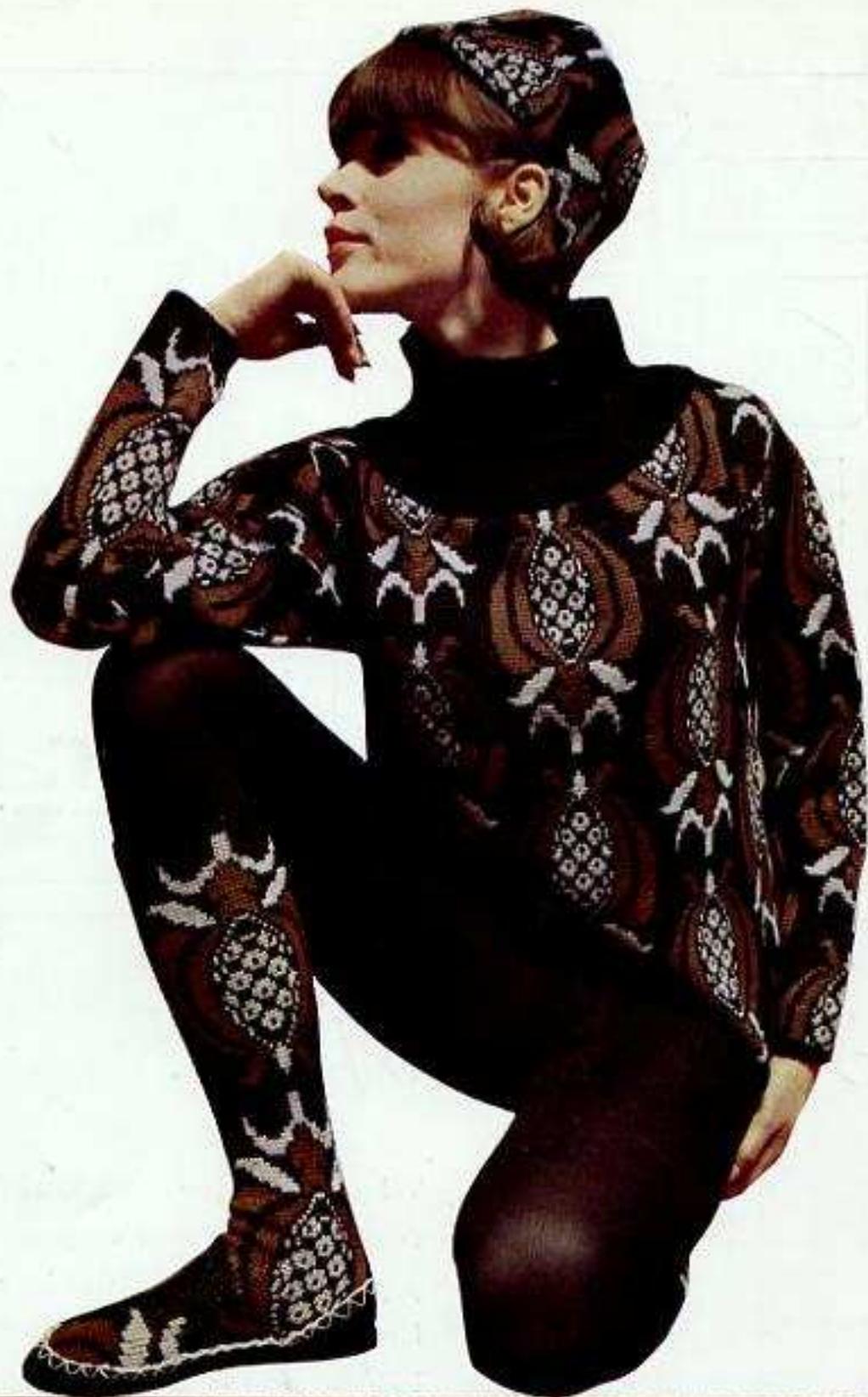
Namn:

Bostad:

Adress: Tel:

FOGELFORS
HUS AV BESTÅENDE VÄRDE

REN NY ULL

Detta är Woolmark
-den nya garantin
för ren ny ull

Titta efter
isyningsetiketten!

Det är skönt med **kåwe**-stickat ...

... av renaste ull! Och det är inte bara
manfolk som gillar en riktigt helskön
kåwe-tröja med kvalitet och stil som syns!

AB K. W. KARLSSON · GÄLLSTAD

